

แนะนำผู้โชคดี ที่จะได้รับ

ความจริงแท้ ของจักรวาล ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เป็นความรู้ที่ล้ำค่า ยิ่งกว่าชีวิต เหนือโลกทั้งปวง

จากการนำเสนอ ของศุนย์อริยะ
ยังไม่พบว่า มีสถาบันใดในโลก
ที่เฉลยความจริงนี้ได้แจ่มแจ้ง

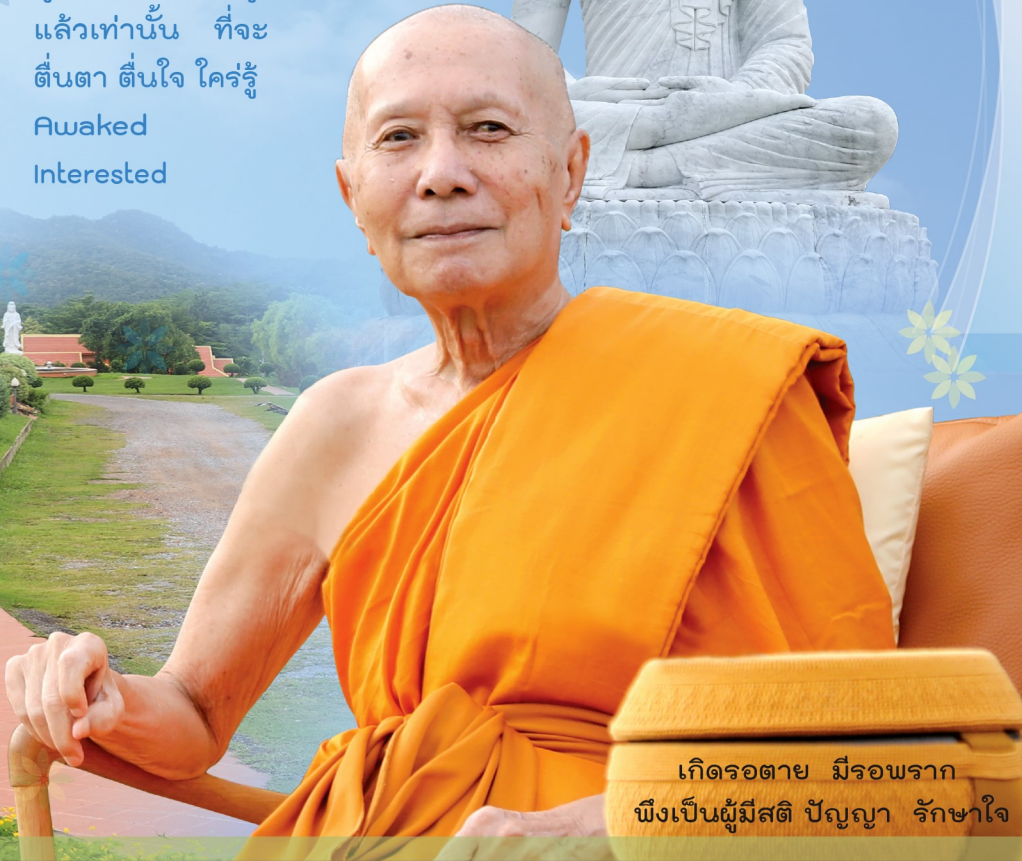

เหมือน ศุนย์อริยะ
โปรดใช้วิจารณ์ญาณในการศึกษา
และพิสูจน์

ผู้มีปัญญาบารมีสูงยิ่ง
แล้วเท่านั้น ที่จะ
ตื่นตา ตื่นใจ ใครรู้

Awaked
Interested

เกิดโรตตาย มีรอพราก
พึงเป็นผู้มีสติ ปัญญา รักษาใจ

ของศุนย์อริยะ สระบุรี-โคราช-บุรีรัมย์

ปรารภพิเศษ จากลูกศูนย์อริยะ

ผู้ที่มีวาสนาปัญญาบารมีสูงจริงแล้วเท่านั้น ที่จะได้พบกับ คำแนะนำนี้ เมื่อพบแล้ว จะตั้งใจอ่านบทธรรมจากหนังสือนี้ **ทุกวรรค ทุกคำ** พร้อมกับหยั่งใจพิจารณาตาม ด้วยเหตุผล ที่ละเอียด ประณีต ลึกซึ้ง มีความตื่นตา ตื่นใจ เห็นว่า **ตนโชคดีสุดๆ** ที่มีโอกาสได้อ่าน หนังสือนี้ (เพราะจะได้รู้ความจริงแท้ ที่ล้ำค่าที่สุด)

ยิ่งอ่านซ้ำอีกกี่ครั้ง ก็ยิ่งซาบซึ้งขึ้นอีก จนเห็นว่า อาจถึงขั้น บรรลุธรรมได้ด้วยก็ได้ เพราะศูนย์อริยะ จะชี้ให้รู้ เพื่อการทำให้เกิด **อริยมรรค อริยมผล** ไม่ใช่เพียงสักว่ารู้ เพื่ออวดรู้ ได้ดีกรีไปเลี้ยงชีพ อย่างชาวโลก ที่ไม่เกิดผลของอริยะแต่อย่างใด

** ยิ่งได้อบรมศึกษาพระสัทธรรมจากศูนย์อริยะมากเท่าไร ก็ยิ่ง **รู้จริง รู้ชัด รู้แจ้ง** จนอาจถึงขั้นเป็น **อนุพุทธะ** เป็น **ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน** ถึงที่สุดแห่งพรหมจรรย์ของพระพุทธศาสนาได้

** ฉะนั้น **ลูกศูนย์อริยะ** จึงมีผู้กล้าปฏิญาณต่อฟ้าดินว่า

“เพราะเรามีผู้นำที่**รู้จริง รู้ยิ่ง รู้ชัด รู้แจ้ง** พระสัทธรรมที่พระพุทธเจ้า **ตรัสรู้ และอริยสัจ ๔** ที่พระองค์ทรงบัญญัติว่า เป็น**ความจริงแท้ ที่มีค่า ยิ่งชีวิต และโลกทั้งปวง** ออกจาก**วัฏสงสาร** อันเป็น**คุกวิญญูณ** พัน จากทุกข์ทั้งปวงได้แล้ว

ท่านจึงสร้างคุณย์อริยะ เพื่อนำพาพวกเรา ให้รู้จริง รู้ยิ่ง รู้ชัด
รู้แจ้ง พระสัทธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และอริยสัจ ๔ ที่พระองค์
ทรงบัญญัติว่า เป็นความจริงแท้ ที่มีค่ายิ่งชีวิต เพื่อออกจากวัฏสงสาร
อันเป็นคุณวิญญาณ ตามท่านได้ด้วย เป็นจำนวนมาก”

จึงขอเชิญผู้มีวาสนาปัญญาบารมีสูงจริง พิสูจน์

หากท่านมีบารมีสูงจริง แม้เพียงได้อบรมครั้งแรก ก็จะอุทาน
ออกจากใจว่า

ใช่เลย ไม่เคยคิดเลยว่า ชาตินี้จะโชคดีถึงปานนี้

ท่านคิดว่า เราควรเป็นหนึ่ง ที่จะได้อุทานอย่างนี้ด้วยไหม?
ถ้าไม่คิด อริยะ ถือว่า วาสนายังไม่พอที่จะได้รู้ของสูง เหนือชีวิต เหนือ
โลก

สารบัญ

๐๑. แนะนำผู้โชคดี ที่จะได้รับรู้ “ความจริงแท้ ของจักรวาล
ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ฯ” ๑
๐๒. ความเห็นของผู้ที่ได้พิสูจน์แล้ว ด้วยการอบรม ณ ศูนย์อริยะ ๑๒
๐๓. เหตุที่ตั้งศูนย์อริยะ ๑๙
๐๔. ศูนย์อริยะได้ทำประโยชน์ให้ประเทศไทย
และแก่ชาวโลกอย่างไรบ้าง ๓๙
๐๕. การรับผู้ที่จะเข้าอบรม ๔๔

แนะนำผู้โชคดี ที่จะได้รู้

ความจริงแท้ ของจักรวาล ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้
เป็นความรู้ที่ล้ำค่า ยิ่งกว่าชีวิต เหนือโลกทั้งปวง

จากการนำเสนอของศูนย์อริยะ

ยังไม่พบว่า มีสถาบันใดในโลก

ที่เฉลยความจริงนี้ได้แจ่มแจ้ง เหมือนศูนย์อริยะ

โปรดใช้วิจารณ์ญาณในการศึกษาและพิสูจน์

* *ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย* การตั้งคำถาม เป็นเครื่องบ่งบอกความมีปัญญามาก-น้อย ของผู้ที่ถามนั้น ใช่ไหม

ถ้ามีปัญหาสูงจริง จะคิดก่อนถามว่า *อะไรที่ควรถามที่สุด* ใช่ไหม

แล้วก็จะถามว่า *“อะไรเป็นสิ่งที่ควรรู้ที่สุด”* ใช่ไหม
ถ้าไม่ใช่ อะไรใช่ล่ะ

ก็อะไรล่ะ ที่ควรรู้ที่สุด

มีสถาบันใดในโลก ตอบได้ไหม ว่าอะไร ที่ควรรู้ที่สุด

(ตอบได้ กับ ตอบไม่ได้ อย่างไหนโง่ อย่างไหนฉลาด

ท่านเองอยู่ในประเภทไหน)

อริยะ ขอตอบนำก่อนว่า เรื่องที่ควรรู้ที่สุด ก็ *เรื่องของชีวิต* ใด
ที่เป็นเรื่องที่ควรรู้ที่สุด

ถ้าไม่ใช่เรื่องนี้ เรื่องอะไร ที่ควรรู้กว่านี้อีกล่ะ

* **ทำไมจึงควรรู้เรื่อง ชีวิต ล่ะ**

เพราะทุกชีวิต ทำทุกอย่าง ก็ทำเพื่อการมีชีวิต เพื่อการ
รักษาชีวิต และเพื่อการได้ไปเกิด ไปมีชีวิตที่ดีๆ อีกต่อไป อัน
เป็นสัญญาตัญญาณของทุกชีวิตที่เป็นอย่างนี้ ไซ้ใหม่ (คิดลึกๆ ดูซิ
ว่า ไซ้ใหม่) (แม้้นักวิชาการที่ว่า เก่งๆ นะ คิดได้ไหม)

แสดงว่า สัญญาตัญญาณของทุกชีวิต ต่างเห็นว่า **การมีชีวิต**
สำคัญที่สุด ไซ้ใหม่

เรื่องของชีวิต จึงเป็นเรื่องที่ควรต้องรู้ที่สุด ไซ้ใหม่

แต่ชาวโลกทั่วไป แม้นักวิชาการชั้นสูง ก็ไม่อาจคิดได้เลยว่า
เรื่องชีวิต เป็นเรื่องที่ควรรู้ที่สุด ไซ้ใหม่ (แต่**อริยะ**ได้รู้สิ่งที่เหนือยิ่ง
กว่าชีวิตอีกด้วยนะ อยากรู้ด้วยไหม)

* **ควรรู้เรื่องชีวิต อย่างไรล่ะ**

ก็ควรรู้ว่า “**ทุกชีวิตเกิดมาทำไม ทุกชีวิตเกิดขึ้นมาได้
อย่างไร ทุกชีวิตที่ทำอะไรไปนั้น ทำไปเพื่ออะไรกันแน่ มีชีวิตใด
ที่สมประสงค์ตามปรารถนา ได้สมบุญ บริบูรณ์แล้วบ้างล่ะ**”
(ตอบซิ ที่ว่าเก่งๆ นะ ตอบได้ไหม)

อริยะ จะช่วยเฉลยนำก่อนนะว่า “**ทุกชีวิตที่เกิดมานี้ ก็เกิดมา
เพื่อหาสุขใจ**” (ไม่งั้นจะเกิดมาทำไม ไซ้ใหม่)

เออเนาะ ชาวโลกทั่วไปคิดไม่ได้นะที่ว่า **เกิดเพื่อหาสุข**

แต่มีใครที่รู้ว่า “**สุขจริง เป็นอย่างไร สุขจริง อยู่ที่ไหน
จะพบได้อย่างไร ใครที่ได้พบแล้ว ใครที่จะเฉลยได้จริงล่ะ**”

ชาวโลกทั่วไป ไม่อาจรู้ความจริงว่า สุขจริงเป็นอย่างไรได้เลยนะ เพราะวาสนายังไม่พอ จึงหลงไหลอยู่แต่กับสุขหลอก สุขปลอมของโลกเท่านั้น (สุขหลอก สุขปลอม เป็นอย่างไรนั้น ชาวโลกคิดไม่ถึง แต่ท่านที่วาสนาสูงเท่านั้น จะได้ทราบความจริงนี้ จากอริยะต่อไป)

แต่แล้วทุกๆ ชีวิตที่เกิดขึ้นมา ทุกสถานะ แม่เทวดา แม่พรหม ก็ต้องตาย ที่มีอะไร ก็ต้องพราก (ใช้ไหม)

ที่ต้องตาย ที่ต้องพรากนั้น เพราะอะไร ... (นำรู้ไหม ว่าทำไมจึงต้องตาย จึงต้องพรากละ นักวิชาการที่ว่า เก่งๆ ตอบได้ไหม)

ก็เมื่อเกิดต้องตาย เมื่อมีต้องพราก ทุกชาติแน่ๆ แล้วอย่างนี้ทุกชีวิต ทุกฐานะ ไม่ว่าจะมหาเศรษฐี ผู้ปกครองประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม ผู้วิเศษใดๆ จะประสบความสุขอันแท้จริงได้ละ ในเมื่อมันจะต้องตาย จะต้องพราก แน่ๆ ใช้ไหม (คิดตอบในใจซิ)

มีชีวิตใด ในโลกนี้ แม่โลกไหนๆ ที่ประสบความสุขจริง กับการมีชีวิต ในสถานภาพใด ได้แล้วบ้างละ มีไหม (คิดตอบในใจซิ)

แล้วอย่างนี้ มันควรจะเกิด แล้วตาย มันควรมีอะไร แล้วพราก โดยไม่อาจที่จะพบสุขอันแท้จริงได้เลย ต่อไปอีกไหมละ (คิดตอบในใจซิ คิดไม่ได้ ถือว่า โง่หรือฉลาดละ)

ถ้าจะไม่เกิดให้ตายอีก ถ้าจะไม่มีให้พรากอีก แล้วจะอยู่แบบไหนละ จะอยู่อย่างไรละ จะอยู่กับอะไรละ จะอยู่ที่ไหนละ จึงจะได้เป็นสุขจริง เป็นนิรันดร์ ได้จริงละ (คิดตอบในใจซิ) (ดูเส้นผมบังจักรวาลของชาวโลกทุกสถานะเลยนะ ใช้ไหม)

* **ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย**

ผู้เป็น **อริยะจริง** แล้วเท่านั้น ที่จะเฉลยความจริงนี้ ด้วยเหตุผลอันถูกต้อง ถ่องแท้ (ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้) ได้

ถ้าไม่ใช่อริยะจริง จะเฉลยด้วยเหตุผลอันถูกต้อง ถ่องแท้ ไม่ได้หรอก มีสถาบันใด ที่เฉลยคำถามนี้ได้ชัดเจนบ้างล่ะ แล้วท่านเห็นควรทำอย่างไรกับตัวท่าน (ก็อยากขอศึกษากับอริยะผู้รู้จริงละสิ)

** **ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย** จงใช้ปัญญาพิจารณาความจริงนี้ชื่อว่า

๑. ชาวโลกทุกสถานะที่เป็นอยู่ขณะนี้ กำลัง **เป็นไปสู่ความตาย เป็นไปสู่ความพราก** ใช่ไหม มีใครที่จะไม่เป็นไปตามนี้ไหม (ตอบในใจซิ) น่าสลดใจไหม

มีใครที่จะชี้ให้ตระหนักกับเรื่องที่จะต้องตาย ที่จะต้องพรากนี้บ้างไหม เพราะชาวโลกยังง่อยอยู่ จึงคิดไม่ถึง ใช่ไหม

๒. ฉะนั้น ชาวโลกจึงกำลัง **ระทมทุกข์** อยู่กับความ **หวาดกลัว** ต่อ **ความตาย** ต่อ **ความพราก** ที่กำลังไล่ตามมาอยู่ทุกขณะ อันเป็นปัญหาชีวิต ที่ลอกหลอน ซ่อนลึกอยู่ในใจ ที่เป็นสัญชาตญาณของ **ชาวโลกที่มีความกลัวตาย** เป็นทุกข์คุกุ่นอยู่ในใจตลอดเวลา (ใช่ไหม)

สถาบันการศึกษาใหญ่ๆ สังคมสูงๆ ของโลก รู้ใหม่ว่า “**สัตว์โลก** ที่เกิดมานี้ ต่างก็เกิดมารอตาย รอพราก พร้อมกับ**ความกลัวตาย** กลัวพราก ที่เป็นทุกข์คุกุ่นอยู่ในใจ” ใช่ไหม จึงได้ทำทุกอย่างเพื่อปกป้องชีวิต เพราะ**ความกลัวตาย** กลัวพราก จนเป็นสัญชาตญาณที่ระทมทุกข์ตลอดชีวิต ใช่ไหม

มีชาวโลกสถานะใด แม้มหาเศรษฐี ผู้ปกครองประเทศ ผู้วิเศษใดๆ ที่จะไม่ตาย ที่จะไม่พราก ที่สบายใจได้จริง มีไหม

มีวิทยาการใดในโลก ที่ปกป้องชีวิตไว้ได้จริง ที่ทำให้ได้พบสุขจริง มีไหม

มีวิทยาการใดในโลก ที่บอกได้ว่า “**สุขจริงเป็นอย่างไร สุขจริงอยู่ที่ไหน จะพบได้อย่างไร ใครที่ได้พบแล้ว**” มีไหม

วิทยาการทางโลก มีแต่จะทำให้โลกพินาศมากขึ้น เร็วขึ้นอีกต่างหาก ไซ้ไหม

๓. แต่ชาวโลกผู้อำภัพ ก็ไม่อาจรู้ว่า ตนกำลังมีความเป็นอยู่กับสถานะที่เป็นทุกข์ อันเป็นทุกข์หลอก ที่เป็นทุกข์เปล่าๆ อันน่าสมเพช อันน่าทุเรศนี้ได้ (ไซ้ไหม) น่าสงสารชาวโลก (รวมทั้งท่านด้วย) ใหม (ถ้าตอบไม่ลง อย่าผ่านนะ)

* **ผู้มีปัญญาเอ๋ย** พระสัทธรรม (ความจริงแท้) ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้เท่านั้น ที่จะเฉลยความจริงนี้ได้ว่า “**เพราะอะไร**” ชีวิตและโลกทั้งปวง จึงเป็นสภาวะ **อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เกิดโรตตาย มีรอฟราก ฉิบหาย ไร้สาระ เป็นทุกข์เปล่าๆ**

“**อะไรที่ไม่ตาย ไม่พราก อยู่ได้ตลอดไปละ มีไหม**” (ควรรับรู้ไหม)

พระสัทธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้เท่านั้น ที่จะทำให้ผู้ที่ได้รู้แจ้งกับความจริงนี้ เปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ ให้เป็นอยู่อย่างประเสริฐ (อย่างอริยะ) ที่เหนือชีวิต เหนือโลก เหนือตาย เหนือพราก พ้นจากทุกข์ โทษ ภัย ทั้งปวง เป็นผู้โชคดีสุดๆ ได้ อย่างชาวอริยะนี้ (น่าตื่นตาตื่นใจ ใครรู้ไหม)

* ในยุคหลังกึ่งพุทธกาลนี้ **ศูนย์อริยะ** ยินดีนำพาให้ท่านผู้มีบุญญาบารมีสูงจริง ได้พิสูจน์ความจริงนี้

สำหรับ ลูกศุนย์อริยะ
ได้พิสูจน์ความจริงนี้แล้ว ทุกคน

แล้วอย่างนี้ ผู้มีปัญญาบารมีสูงจริง
ควรตื่นตัว รีบที่จะพิสูจน์ด้วยใหม่

* “ผู้ที่ไม่ใ้รู้ความจริงนี้ เกือบทั้งโลกนั้น เพราะปัญญาบารมีเขายังต่ำอยู่ จึงไม่คิดที่จะใ้รู้ความจริงนี้ (แม้สังคมระดับสูงของโลก)

ฉะนั้น เขาจึงต้องเกิดโรตตาย มีรอราก ในคฤวิญญาณ วงจรพินาศ ให้เป็นบทเรียนต่อไปอีกนับชาติไม่ได้ จนกว่าจะเห็นทุกข์ว่าเป็นทุกข์ ให้นำใจใ้จริงเสียก่อน จึงจะอยากรู้เหตุแห่งทุกข์ แล้วจึงจะดับทุกข์ให้สิ้นได้”

โอ น่าสงสารชาวโลกทั้งหลาย ทุกฐานะหนอ

** ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย ผู้ใดที่บอกว่า ตนนับถือพระพุทธศาสนา ได้เกิดความรู้สึกลึกๆ ขึ้นมาจากใจว่า เมื่อตนเป็นผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนาจริงแล้ว ตนต้องเห็นจริงว่า พระพุทธศาสนาดี มีพระคุณยิ่งอย่างไรจึงใ้ได้นับถือ ตนจึงควรรีบเร่งศึกษาพิสูจน์พระสัทธิธรรมของพระพุทธศาสนา ให้เห็นจริง เห็นชัด เห็นแจ้ง เพื่อให้เกิดอริยมรรคอริยผลอันสูงสุดของพระพุทธศาสนาแก่ตนใ้ได้ ให้สมกับที่ตนบอกว่าตนนับถือพระพุทธศาสนาจริง

ตนจึงควรจะต้องรู้จริง รู้ชัด รู้แจ้งว่า :-

* ๑. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสรู้อะไร ใ้ใหม่ (ตอบใ้ได้ซิ)

* ๒. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ทรงแจกแจงพระสัจธรรมที่พระองค์ ตรัสรู้ ออกเป็น **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (Four Ultimate Truths) ว่าอย่างไร เพื่ออะไร (ตอบให้ได้ซิ)

* ๓. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ทรง **สัมปยุตธรรม** ที่พระองค์ตรัสรู้ บัญญัติเป็น **อริยสัจ ๔** (Four Noble Truths) ว่าอย่างไร เพื่ออะไร (ตอบให้ได้ซิ)

* ๔. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ทรงประทาน **โอวาทปาฏิโมกข์ ๓** (Three Admonitions) ให้เป็นหลักพระพุทธศาสนา ว่าอย่างไร เพื่ออะไร (ตอบซิ)

* ๕. พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ทรงแสดงบทรธรรม พร้อมทั้งพระ ภาษิต ทุกพระสูตรในพระไตรปิฎกว่าอย่างไร เพื่ออะไร (ตอบซิ)

แม้ผู้ที่ได้ศึกษาพระพุทธศาสนามามากแล้ว แต่เมื่อเห็นว่า ตน ยังไม่แจ่มแจ้ง ก็อยากจะให้แจ่มแจ้ง เพื่อเกิด**อริยมรรค อริยผล**ให้ได้ ผู้ใดที่เกิดความรู้สึกได้อย่างนี้ ต้องเป็นผู้ที่ได้เคยสั่งสมบุญญาบารมี อัน เป็นสัมภารธรรม (ข้อมูล) เพื่อความ **วิมุต** (หลุดพ้นจากทุกข์) กับ พระพุทธเจ้าหลายพระองค์ มาติมาก่อนมากแล้ว (คือพวกเราที่มา ศูนย์อริยะนี้ นี้แหละ) จึงจะมีกำลังแห่งบุญญาบารมีมากพอที่จะเป็น **แรงขับ** (Drive) จากภายในใจ กระตุ้นเตือนให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ **ความจริงแท้ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้** อย่างจริงจัง จังใจ เพื่อให้เกิด **อริยมรรค อริยผล**ขึ้นมาได้

แต่ชาวโลกทั่วไป แม้มหาเศรษฐี ผู้ปกครองประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม ที่ยังงมงาย ที่กำลังหลงแสวงหาความสุข หลอกๆ ในโลกอยู่ จะไม่มีวาสนาพอ ที่จะทำให้เกิดแรงขับ ให้ใฝ่รู้

ความจริงแท้ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นี้ อย่างจริงจัง จริงใจ ขึ้นมาได้เลย
เขาจึงต้องอาภัพอีกยาวนาน โอ น่าสงสารชาวโลกทั้งหลายหนอ

ทั้งนี้เพราะความจริงแท้ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เป็นสิ่งล้ำค่า
ยิ่งชีวิต ที่เหนือตาย เหนือพราดได้ จึงควรแก่ผู้ที่มีปัญญาบารมีสูงยิ่ง
แล้วเท่านั้น ที่จะตื่นใจใคร่รู้ ใคร่ศึกษา (Awake, Awakening, Awoke,
Awaken) และสามารถเห็นจริง เห็นชัด เห็นแจ้ง และทำตามได้
ซึ่งอาจเป็นท่านด้วยก็ได้ ที่จะเป็นผู้โชคดี ยิ่งกว่ามหาเศรษฐี ผู้ปกครอง
ประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม ผู้วิเศษใดๆ ในโลก

ดังที่พระพุทธเจ้า ตรัสว่า

**“อันธรรมที่เราตรัสรู้ นี้ เป็นความจริงแท้ ที่ล้ำค่ายิ่งชีวิต
เหนือโลกทั้งปวง มีความละเอียด ประณีต สุขุม ลุ่มลึก ยิ่งนัก แต่
สวนกระแสโลก (ไม่หาสุขปลอมในโลก อย่างชาวโลก แต่ละโลก
เพื่อพบสุขจริงที่ใจตน)**

**จึงยากแก่ผู้มีความอหังการในโลก (ห่วงชีวิตตน) มีโลกเป็นที่
อหังการ (ห่วงสิ่งที่เนื่องกับชีวิต ทั้งมิตร ทั้งศัตรู) จะพึงเข้าใจแจ่มแจ้ง
ได้ ควรแก่ผู้ที่มีปัญญาบารมีสูงยิ่งแล้ว เท่านั้น”**

เมื่อผู้ที่มีปัญญาบารมีสูงยิ่ง ได้มาศึกษา ได้มาพิสูจน์ความจริงแท้
นี้กับผู้แสดงธรรมที่เป็นอริยะจริง โดยการหยั่งใจ ใคร่ครวญ พิจารณา
ตาม ด้วยเหตุผลที่ละเอียด ประณีต สุขุม ลุ่มลึก จนเห็นจริง เห็นชัด
เห็นแจ้ง ถึงบาดาลใจแล้ว ก็จะถูกอุทานออกมาจากส่วนลึกของใจว่า

**โอหนอ ความจริงแท้ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นี้ ได้เฉลยความจริง
แท้ของชีวิต เฉลยความจริงแท้ของโลก ที่ควรรู้ที่สุด**

ซึ่งไม่มีวิหยาการใด สถาบันใดในโลก จะเฉลยได้ มีแต่อริยะ
จริงเท่านั้น ที่จะเฉลยได้โดยขัดแจ้ง ดุจหงายของทีคว่ำ เปิดของทีปิด
ชี้ทางแก่ผู้หลงทาง จุดประทีปในที่มืด ให้ผู้ตาติมองเห็น

ทำเรื่องยาวให้สั้น ทำเรื่องยากให้ง่าย ชี้ให้เห็นชัด ชวนให้รับปฏิบัติ
เร้าใจให้กล้า ชโลมใจให้ร่าเริง ตามพุทธลีลา คล้ายพุทธกาลได้ (แล้ว
อย่างนี้ ผู้มีบารมีสูงจริง นำตึนตา ตึนใจ ใครรู้ไหม)

ท่านเอ๊ย มีสถาบันใด มีสำนักใด ที่ตั้งคำถามได้ **คม ชัด ลึก**
อย่างนี้ และพร้อมที่จะเฉลยให้ อย่างถ่องแท้ เหมือน**คุณอริยะ**บ้าง
โดยขอถาม ลองปัญญาท่านอาจารย์ทั้งหลายอีกทีชีว่า :-

- พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ (Enlightenment) อะไรร เพื่ออะไร
(ตอบได้ไหม อาจารย์จำ)

- ทรงแจกแจงเป็น **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (Four Ultimate Truths) อย่างไร เพื่ออะไร (คิดออกไหม อาจารย์จำ)

- ทรงบัญญัติเป็น **อริยสัจ ๔** (Four Noble Truths) อย่างไร
เพื่ออะไร

- ทรงประทาน **พระโอวาทปาฏิโมกข์ ๓** (Three Admonitions)
ให้เป็นหลักพระศาสนา อย่างไร เพื่ออะไร

- ทรงแสดงพระสัทธิธรรม ทุกพระสูตร พร้อมกับพระภาษิต
ทั้งหลาย ไว้ใน**พระไตรปิฎก** อย่างไร เพื่ออะไร

* หากผู้ทำตัวเป็นอาจารย์ ไม่อาจตอบได้ด้วยเหตุผลตามพุทธลีลา
ได้ ถือว่า เป็นอาจารย์เกินะ

ที่อาจารย์บอกให้ละกิเลสนะ กิเลสเป็นอย่างไรนะ
เกิดขึ้นได้อย่างไรนะ ถ้าไม่รู้ที่มาของกิเลส ว่ามาจากไหน มาได้
อย่างไร จะละกิเลสได้ไหมจะ ท่านเองละได้จริงหรือยังจะ
แล้วจะบอกใครให้ละได้ละ ก็เป็นอาจารย์เก้ เจ้าสำนักเก้ละสิ

ซึ่งท่านผู้มีวาสนาสูงจะได้ศึกษาโดยละเอียด แจ่มแจ้ง จากการ
อบรมตามแบบพุทธลีลา คล้ายสมัยพุทธกาล ที่ศุณย์อริยะ ต่อไป ซึ่ง
ไม่ใช่เป็นการรู้ที่เพียงสักว่ารู้ เพื่ออวดรู้ เพื่อได้ศิริเลี้ยงชีพ โดยไม่เกิด
มรรคผลของอริยะแม้อย่างใด อย่างที่ชาวโลก (สำนักเก้) เขาทำกัน

แต่ศุณย์อริยะจะชี้ให้รู้ ด้วยเหตุผลที่ชัด แจ่ม เพื่อทำตามให้
สำเร็จ เกิดอริยมรรค เกิดอริยผล จนถึงที่สุดให้ได้ สมกับที่ได้อ้างตน
ว่า **ตนนับถือพระพุทธศาสนา อย่างแท้จริง**

ศุณย์อริยะ ยินดีสงเคราะห์ เฉพาะผู้มีวาสนาสูง ผู้มีปัญญาสูง
ผู้ที่จะเอาจริง จริงๆ เท่านั้น (ผู้เขลา วาสนาต่ำ กระจ่าง ชี้เกียด เราไม่อาจ
ช่วยได้) เพราะเราไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้วยโลกธรรมใดๆ จากใคร

เมื่อท่านได้พิสูจน์แล้ว ท่านจะได้พบสิ่งที่ประเสริฐสุดยิ่ง
ตามพระพุทธเจ้าได้เอง คือ การได้เป็นอริยบุคคล จากเบื้องต้น
จนถึงที่สุดแห่งเบื้องปลาย เป็น **ใจนิพพาน** ที่อิสระจริง ไร้ทุกข์จริง
ปลอดภัยจริง มีค่าจริง สง่างามจริง เป็นสุขจริง สุขยิ่ง นิรันดรจริง

ท่านที่อ้างตนว่า เป็นบัณฑิตในพระพุทธศาสนา แม้จะเป็นถึง
ชั้นดุชฎีบัณฑิตแล้วก็ตาม หากไม่เกิดอริยผลขึ้นใด ก็ถือว่า **เป็นพุทธ-
บัณฑิตปลอม** แล้วอย่างนี้ ท่านคิดว่า ท่านควรจะต้องทำให้ได้
อริยผลจริง เพื่อเป็น**พุทธบัณฑิตจริง** ให้ได้ ในชาตินี้ด้วยไหม

อริยะ ผู้ประเสริฐกว่าชาวโลก ทุกฐานะนั้น เห็นได้ยาก เป็น **อจินไตย** ของชาวโลก ที่ไม่อาจเห็นได้และคาดเดาได้ ว่าอริยะนั้น ประเสริฐอย่างไร มีคุณค่าเพียงไร

การจะเห็น **อริยะ** ได้นั้น ไม่ใช่จะเห็นได้ด้วยตาเนื้อ หรือจะเห็นได้ด้วยตาทิพย์ ต้องรู้แจ้งในธรรมของอริยะ จนเป็น **อริยะ** มีอริยญาณ เป็น **ปัจฉัตตัง** ให้ได้ด้วยกันเสียก่อนแล้วเท่านั้น จึงจะรู้กันได้ ว่าใครเป็นอริยะจริง – ไม่ใช่อริยะจริง (แม้ผู้อยู่ในวงการศาสนา)

แล้วอย่างนี้ ท่านรู้สึกว่่า ท่านควรต้องเป็นอริยะให้ได้โดยเร็ว ในชาตินี้แล้วไหม หรือจะยังกลัวตาย กลัวพรากร กังวล เป็นทุกข์ อยู่อย่าง **งมงาย มีตบอด** อย่างชาวโลกต่อไปอีก

อริยสมณะ จริง ต้องละสังโยชน์ ๑๐ ได้ เหนือตาย เหนือพรากร ไม่หวั่นไหว ต่อทุกเหตุการณ์ ต่อทุกผัสสะ แม้จะถูกฆ่า (ก็พร้อมตายด้วยความยินดี ดูกรรมกรได้เลิกงาน) เชิญผู้มีปัญญาวาสนาสสูง พิสูจน์ความจริงแท้ันี้ ณ ศูนย์อริยะได้เลย

ท่านเห็นว่า **ท่านโชคดีไหม**

ที่ท่านจะได้รู้สิ่งควรรู้ที่สุด และมีค่าที่สุด
ที่หาคำตอบจากทุกสถาบันในโลกไม่ได้

ความเห็นของผู้ที่ได้พิสูจน์ ด้วยการอบรม ณ ศูนย์อริยะแล้ว

ก่อนอื่น เราขอแนะนำตัวเอง ตามฐานะที่โลกสมมติให้ว่า เป็นหมอบจากเมืองไทยไปต่อเมืองนอก กลับมาก็เป็นอาจารย์สอนหมอบ แต่วิชาที่หมอบเรียนมา ก็ไม่เหนื่อตาย ไม่เหนื่อพราก ไม่เหนื่อทุกข์ได้เลย (อย่าว่าแต่คณะแพทย์เลย แม้ทุกคณะในทุกมหาวิทยาลัยด้วย)

ตั้งแต่เกิดมา พอรู้ภาษา ก็มีคำถามกับตัวเองว่า “เราเกิดมาทำไม ทำไมเราจึงมาเกิด เราเกิดมาได้อย่างไร ชีวิตประกอบด้วยอะไร รูปร่างนี้เป็นเราหรือ เราจริงๆ คืออะไรแน่ เรามาสู่สถานภาพที่เป็นอยู่นี้ได้อย่างไร เราปลอดภัยดีแล้วหรือ เราเป็นสุขดีแล้วหรือ เราควรทำอย่างไร จึงจะได้พบความสุขจริง มีความปลอดภัยจริง” (ผู้อ่านแล้ว ไม่ตื่นใจกับคำถามนี้ แสดงว่า โง่ทื่อ ผู้ที่ว่าตนเป็นคนเก่งละ ตอบได้ไหม)

ตอนแรกๆ ก็คิดไม่ออก ตอบไม่ได้ เมื่อได้ศึกษาทางโลกจนเรียนหมอบจบ ทั้งเมืองไทย และเมืองนอก ได้มาเป็นอาจารย์สอนหมอบ ได้รู้จักกับสังคมโลกมากขึ้น ก็พอจะมีคำตอบแบบโลกๆ ออกมาว่า “ที่สัตว์โลกมาเกิด ก็เพื่อหาความสุขใจ” (ไม่มันจะเกิดมาทำไม)

แล้วความสุขที่ชาวโลกทุกฐานะ ทุกชนชั้น กำลังหากันอยู่นี้มันไม่ใช่ความสุขอันแท้จริงไหม ทำไมมันจึงมีแต่ ความวุ่นวาย หวาดหวั่น เข้ามาแทน แล้วลงท้าย ก็ต้องตาย ก็ต้องพราก

กลายเป็นความเศร้า ความเหือดแห้ง ความคับแค้น ซ้ำเข้ามาอีก
ละ **จริงไหม**

แสดงว่า ที่สัตว์โลกมาเกิด เพื่อหาสุขนั้น ก็ไม่อาจพบสุขจริง ณ
จุดไหนในโลกได้เลย กลับได้แต่ทุกข์กับทุกข์เปล่าๆ นะสิ นาคิดใหม่

ท่านเอ๋ย ของจริงแท้ ต้องไม่ตาย ไม่พราก ต้องอยู่ได้
ตลอดไป มิใช่หรือ ตอบในใจซิ ใช่ไหม

ฉะนั้น ความสุขอันแท้จริง ก็ต้องไม่ตาย ไม่พราก ต้องอยู่ได้
ตลอดไปด้วยสิ ใช่ไหม ตอบในใจซิ ที่ไม่ตอบแสดงว่า โง่งนะ

แต่ทำไมทุกชีวิต ทุกฐานะ ไม่ว่าจะฐานะใด แม้มหาเศรษฐี
ผู้ปกครองประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม และผู้วิเศษใดๆ
ต่างก็จบลงที่ ความตาย กับ ความพราก ตรงนี้ เหมือนกันหมดละ

ก็แสดงว่า การเกิด การมีอะไร ถึงจะมากเท่าไร ก็ไม่ได้ทำให้
พบสุขอันแท้จริงได้ละสิ ใช่ไหม ... คิดตามทันไหม

มีใครที่ปรารถนา การเกิด การมีอะไร มากแค่ไหน แล้วได้พบ
สุขจริง ที่เหนือตาย เหนือพรากได้ละ มีไหม ตอบในใจซิ

เห็นไหมว่า ทุกวิชา ทุกเทคโนโลยีในโลก แก้ปัญหาตรงนี้ไม่ได้
ถึงจะเป็นหมอ ก็ต้องตาย ต้องพราก แม้ด้วยโรคร้ายๆ เช่นคนทั่วไปได้
เหมือนกัน ไม่มีวิद्याการใด สิ่งวิเศษใดๆ ในโลก ที่ทำให้ ไม่ตาย
ไม่พราก ได้เลย **จริงไหม** ถ้าตอบไม่ได้ แสดงว่า โง่ง จนง
แล้วนะ

ชาวโลก จึงไม่มีใครที่จะได้พบความสุขอันแท้จริง ที่มั่นคง
เป็นอมตะได้เลย ใช่ไหม **จริงไหม** ตอบในใจซิ

ถ้าเช่นนั้น สัตว์โลกต่างเกิดมา เพราะอะไร เพื่ออะไรละ

แล้วความสุขอันแท้จริง ที่มั่นคง เป็นอมตะนั้น คืออะไร ...
อยู่ที่ไหน จะพบได้อย่างไร ใครที่ได้พบแล้วละ

ท่านเคยมีคำถามลักษณะนี้ในใจของท่านบ้างไหม ถ้าไม่เคย
คิดถาม แสดงว่า ว่างัดดานมายาวนานแล้วสินะ

เมื่อหมอบหาคำตอบทางโลกไม่ได้ หมอบก็คิดว่า ทางธรรม
น่าจะมีคำตอบ จึงได้แสวงหาสถานที่ศึกษาและปฏิบัติธรรม ทำให้
หมอบได้ไปศึกษา และปฏิบัติมาแล้วหลายที่ หลายแห่ง

จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ทำให้เกิดความสงสัยว่า

- *การนั่งสมาธิ* นานๆ แม้ทำได้ถึงขั้นสมาบัติ ๘ (รูปฌาน
๔ อรูปฌาน ๔ แบบพรหมฌม) แต่ถ้าไม่มีพุทธปัญญาเป็นสัมมา-
ทิฏฐิ (เห็นแจ้งจริงใน *อริยสัจ ๔ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ* จนสรุปลงได้ว่า

ใจเท่านั้น ที่มีอยู่จริง ... สิ่งเกินกว่าใจ ไม่มีอยู่จริง ...

ชีวิตและโลกทั้งปวง ไร้สาระ ... นิพพานเท่านั้น ประเสริฐสุด)

ให้เป็นหลักการ เป็นแกนนำ เพื่อเจริญอริยมรรค ๘ แล้วไซ้ ก็จะไม่
ทำให้บรรลุธรรมเป็นอริยะได้จริงหรอก (เพราะอะไร ท่านจะได้รู้จาก
อริยะจริงต่อไป) อันนี้น่าคิด สำหรับคนที่มิบุญบารมีมากในยุคนี้ละ
คุณละ คิดได้ไหม

ปัจจุบันนี้ มีสำนักใดที่ตระหนักกับ *สัมมาทิฏฐิ* บ้าง

สัมมาทิฏฐิ จะเกิดขึ้นได้อย่างไรนั้น ท่านต้องได้พบกับอริย-
กัลยาณมิตร ได้ฟังธรรมของอริยะ ได้ฉลาดรู้ในธรรมของอริยะ
แล้วเท่านั้น ซึ่งท่านจะได้เรียนรู้ให้ชัด ให้แจ้ง จากการได้อบรม ณ
ศุนย์อริยะ นะท่าน

- *การเดินทางจกรม* มากๆ โดยใช้สติกำหนดรู้การเคลื่อนไหวที่เท้า แต่ถ้าไม่มีพุทธปัญญาเป็นสัมมาทิฐิ (ว่าเป็นอย่างไร) เป็นหลักการ เป็นแกนนำ แล้วไซ้ จะทำให้บรรลุดุธรรมได้จริงไหม มีที่ใดบรรลุแล้วละ คิดหามาบอกซิ จะได้อนุโมทนาด้วย มีไหม

- *การยกมือขึ้นๆ ลงๆ* นานๆ โดยใช้สติกำหนดรู้การเคลื่อนไหวที่มือ แต่ถ้าไม่มีพุทธปัญญาเป็นสัมมาทิฐิ (ว่าเป็นอย่างไร) เป็นหลักการ เป็นแกนนำ แล้วไซ้ จะทำให้บรรลุดุธรรมได้จริงไหม ที่ใดบรรลุแล้วละ กรุณาช่วยบอกด้วยซิ มีไหม

- *การเห็นการ เกิด - ดับ* ของ นาม - รูป ในชั้น ๕ แต่ถ้าไม่มีพุทธปัญญาเป็นสัมมาทิฐิ (ว่าเป็นอย่างไร) เป็นหลักการ เป็นแกนนำ แล้วไซ้ จะทำให้บรรลุดุธรรมได้จริงไหม ที่ใดที่รู้จริงว่า **ชั้น ๕** มีที่มาจากไหน มาได้อย่างไร ช่วยบอกมาซิ จะขออนุโมทนาด้วย ถ้าไม่รู้ที่มาของชั้น ๕ จะดับทุกข์ในชั้น ๕ ไม่ได้เลยนะ (ถือว่า เป็นสำนักเกินนะ)

- *การท่องจำอภิสรรม* จิต เจตสิก รูป นิพพาน กิเลส ๑,๕๐๐ ตัณหา ๑๐๘ ให้ได้มากๆ แต่ถ้าไม่มีพุทธปัญญาเป็นสัมมาทิฐิ (ว่าเป็นอย่างไร) เป็นหลักการ เป็นแกนนำ แล้วไซ้ จะทำให้บรรลุดุธรรมได้จริงไหม ส่วนใหญ่ ก็มีแต่ท่องปริยัติไว้อวดกัน แข่งกัน ตั้งตัวเป็นอาจารย์ ด้วยทิฐิมานะ มันเสี่ยงอบายภูมิด้วยซ้ำ (น่าสมเพชไหม อาจารย์เก้)

ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ทั้งหลาย ทรงแสดงพระสัทธรรม แก่พุทธบริษัท เพียงอย่างนี้หรือ

หมอเองก็เคยปฏิบัติอย่างนี้มาแล้วแทบทุกสำนัก ก็ไม่เห็นว่าจะมีสำนักไหน ทำให้หมอหมดกิเลส ปลอดโปร่ง โล่งใจ ไร้ทุกข์ สุขนิรันดร์ ได้จริง เพียงอาจรู้สึกว่ **เบาสบาย** ตอนที่กำลังทำอยู่บ้าง แต่ไม่นานกิเลส (ความกังวล หม่นหมอง ความทุกข์) ก็เกิดขึ้นมาอีก แสดงว่า **มันดับทุกข์ ดับกิเลสของเรา ให้สิ้นไป ไม่ได้จริง ละสิ** ทั้งนี้เพราะอะไรละ ก็มาได้คำตอบจาก**ศูนย์อริยะ**นี้เอง (อยากรู้ด้วยไหม)

การสอนธรรมหลายสำนักในยุคนี้ มันคล้ายกับเอาวิธีการบางอย่าง เอารูปแบบบางอย่าง มากลบทุกข์ กลบกิเลสไว้บ้างเท่านั้น (เหมือนที่โบราณว่า เอาหินทับหญ้า) ซึ่งอาจเป็นการปิดเบียน **ปฏิรูปพระสัทธิธรรม** เป็นกำแพงกั้น ไม่ให้เห็นสังขธรรม เพื่อการดับทุกข์ให้สิ้นถึงความ**นิโรธ** ตามอริยสัจ ๔ ข้อ ๓ ของพระพุทธศาสนาได้อย่างแท้จริง

ซึ่งผู้ปิดเบียนปฏิรูปพระสัทธิธรรม อาจมีโทษกรรม ทำให้ตกต่ำสู่อบายภูมิ ถึง**อเวจีมหานรก**ก็ได้ (โดยเฉพาะ อาจารย์ผู้นำที่ผิดทาง จะตกอบายภูมิต่ำกว่าพรรคพวกเสียอีก) (**น่าสังเวช**)

หมอจึงตรวจในพระไตรปิฎก ย้อนไปดูในสมัยพุทธกาล ก็พบว่า พระพุทธเจ้า และอริยสาวกทั้งหลาย ประกาศสังขธรรม เพื่อการออกจากทุกข์ โดยการแสดงให้เห็นแจ้งใน **ความจริงแท้ ๔ ประการ** ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และ **อริยสัจ ๔** ที่พระองค์ทรงบัญญัติ ให้ผู้ที่มีบารมีสูงได้ศึกษา ให้เกิดปัญญาเป็น **สัมมาทิฐิ** ให้ได้ก่อน จึงจะเป็น **อริยะ** มีกำลังพอที่จะละทุกข์ทั้งปวงได้ (ซึ่งจะได้ศึกษาโดยละเอียดต่อไป)

ฉะนั้น การรู้แจ้งใน **ความจริงแท้ ๔ ประการ** ที่พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ และ **อริยสัจ ๔** ที่พระองค์ทรงบัญญัติ เพื่อให้เกิดปัญญาเป็น **สัมมาทิฏฐิ** จึงเป็นหลัก เป็นหัวใจ ในการแสดงธรรมของพระพุทธศาสนา ในครั้งพุทธกาลนั้น ไซ้ใหม่ จริงใหม่

* มีผู้รู้บอกว่า **หลังกึ่งพุทธกาลเล็กน้อย จะมีผู้บรรลุธรรมได้ คล้ายพุทธกาล ตามพุทธพยากรณ์**

จึงได้สืบหาว่า ที่ไหนที่สอนสิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ แล้ว แจกแจงออกเป็น **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (Four Ultimate Truths) และแสดง**อริยสัจ ๔** (Four Noble Truths) ที่พระองค์ทรงบัญญัติ เพื่อให้เกิดปัญญาเป็น **สัมมาทิฏฐิ** ได้อย่างมีเหตุผลแจ่มแจ้ง คล้ายใน สมัยพุทธกาลบ้าง เพื่อที่เราจะได้บรรลุธรรม ได้คล้ายพุทธกาลด้วย

ก็ได้ทราบว่่า ที่**ศูนย์อริยะทุกศูนย์** เน้นการสอนสิ่งที่พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ แล้วแจกแจงออกเป็น **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (Four Ultimate Truths) และแสดง**อริยสัจ ๔** (Four Noble Truths) ที่พระองค์ ทรงบัญญัติ เพื่อประกาศพระศาสนา

ด้วยการชี้ให้เห็นชัด ชวนให้รับปฏิบัติ รั้าใจให้กล้า ซโลมใจให้ ร่าเริง ด้วยเหตุผลที่แยบยล ดุจหางายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด ชี้ทางแก่ ผู้หลงทาง จุดประทีปในที่มืด ให้ผู้ตาติมองเห็น ทำเรื่องยาวให้สั้น ทำเรื่องยากให้ง่าย ได้ตามพุทธลีลา คล้ายสมัยพุทธกาล

เพราะผู้แสดงธรรมของศูนย์อริยะ ได้เห็นแจ้งในพระสัทธรรม ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ได้เจริญอริยมรรคมีองค์ ๘ ให้สมบูรณ์ ถึง

ความบริบูรณ์ จนเกิดอริยมรรค อริยผล ได้จริงแล้ว หมอจึงไป
 อบรมที่นั่น

เมื่อหมอได้อบรมเพียงครั้งแรกเท่านั้น ก็ทำให้ได้รู้ สิ่งที่เราและ
 คนทั้งหลายคิดไม่ถึง และไม่เคยตระหนักเลยว่า ในคืนวันเพ็ญเดือน ๖
 นั้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรแน่ แล้วทรงประกาศเป็นพระพุทธ-
 ศาสนาอย่างไร ทำให้เกิดอริยมรรค อริยผล อันล้ำค่า เหนือชีวิต
 เหนือโลก อย่างไร ได้จริงไหม (ซึ่งศุนย์อริยะ จะเฉลยให้ทราบ
 ต่อไป)

จึงเรียนเชิญท่านผู้มีปัญญาवासนาบารมีสูงจริง ไปพิสูจน์ความ
 จริงแท้ ณ ศุนย์อริยะได้เลย

เหตุที่ตั้งศูนย์อริยะ

ท่านเอ๋ย เนื่องจาก ขณะนี้ ประชากรโลก ๘ พันกว่าล้านคน ไม่อาจรู้ว่า สรรพชีวิต สรรพสิ่งทั้งหลายในโลก เกิดมาจากไหน เกิดมาได้อย่างไร เราคืออะไร (เป็นกายหรือเป็นใจ) กันแน่ เรา มาเกิดทำไม เราต้องการอะไร เรามาถึงสถานะนี้ได้อย่างไร ทุกชีวิต ทุกฐานะ (แม้มหาเศรษฐี ผู้ปกครองประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม ในวิภูสงสาร) ปลอดภัยจริงแล้วหรือ เป็นสุขจริงแล้ว หรือ

ท่านเห็นควรปรับปรุง พัฒนาชีวิตและโลกต่อไป อย่างไร จึงจะ ปลอดภัยจริง ได้พบสุขจริง (วิทยาการทางโลก เฉลยได้ไหม) แต่ ที่จะได้แน่ๆ คือ **ทุกชีวิตที่เกิดมา ก็ต้องตาย มีอะไร ก็ต้องพราก** ไข้ไหม มีใครไหม ที่จะตระหนักได้ว่า เกิดอีกก็ทุกข์อีก ต้องตายแล้ว ตายอีก ต้องพรากแล้ว พรากอีก เป็นอยู่ด้วยความหวาดกลัว ไม่อาจ ทำให้เป็นไปตามปรารถนาได้เลย มีแต่ทุกข์กับทุกข์เปล่าๆ เท่านั้น จึงน่าสังเวช น่าสงสารคนในโลก **ที่ไม่รู้ความจริงแท้ของชีวิตและโลก ทั้งปวง** อย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ยืนยัน

**** หลวงพ่อพิชัย สุธมม สุชาโต** ผู้บำเพ็ญเพียรอย่างยิ่ง เพื่อหา ความจริง จนได้**รู้ความจริงแท้** ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และทำตาม ได้แล้ว จึงได้จัดตั้ง **ศูนย์อริยะ** ขึ้นมา เพื่อแสดงพระสัทธรรม ที่เป็น แก่นธรรมแท้ของพระพุทธศาสนา คือ **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (Four Ultimate Truths) ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ในคืนวันเพ็ญ เดือนหก และ **อริยสัจ ๔** (Four Noble Truths) ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ

เพื่อให้เป็นหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา ให้แก่นุชฌ์ เทวดา พรหม ที่มีปัญญาบารมีสูงเป็นพิเศษ ได้รู้ความจริงแท้ของสรรพสิ่ง สรรพสัตว์ และโลกทั้งปวง ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ในคืนวันเพ็ญ เดือนหก ว่า :-

**** ๑. ที่สุดแห่งเบื้องต้น** ของสรรพสิ่ง สรรพชีวิต และโลกทั้งปวง คืออะไร มีความเป็นอยู่อย่างไร พระองค์รู้ความจริงนี้ ได้อย่างไร

มีท่านอาจารย์ใด สำนักใด สถาบันใดในโลก สามารถเฉลยด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง สุขุม ลุ่มลึก ละเอียด ประณีต ได้ชัดเจน เพียงพอ มีไหม

**** ๒. ความเป็นมาและความเป็นอยู่แห่งท่ามกลาง ตามปฏิจ-
สมุขปาห ๑๒** ปัจจัยการ อันมีต้นเหตุมาจาก **อวิชชา** นั้น พระองค์รู้
ความจริงนี้ ได้อย่างไร

จึงขอถามท่านอาจารย์ และเจ้าสำนักทั้งหลาย ทั้งผู้ที่บอกว่า ได้ปฏิบัติธรรมสูงแล้ว เพื่อทดสอบปัญญาท่านว่า

* **อวิชชา** คือ **ความไม่รู้** นั้น คือไม่รู้อะไร ทำไมจึงไม่รู้
(ตอบซิ อาจารย์)

* ทำไม **อวิชชา** จึงเป็นเหตุให้เกิด **โมหะ** (หลงผิด) โมหะ
(หลงผิด) นั้น เป็นอย่างไร (ตอบซิ อาจารย์)

ปฏิจสมุขปาห ๑๒ ปัจจัยการ คือ :-

(๑) ทำไม **อวิชชา โมหะ** จึงทำให้เกิด **สังขาร** สังขารเป็น
อย่างไร เพ้ออะไร ทำให้เป็นทุกข์ ไข้ไหม เป็นทุกข์อย่างไร
(ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า เป็นอาจารย์เก๊ เป็นเจ้าสำนักเก๊นะ) (ท่าน
ก็รู้ตัวเองแล้วไข้ไหมว่า ตัวเองจริงหรือเก๊กันแน่)

(๒) ทำไม **สังขาร** จึงทำให้เกิด **วิญญาน** วิญญานเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า เป็นอาจารย์เก๊ เป็นเจ้าสำนักเก๊นะ)

(๓) ทำไม **วิญญาน** จึงทำให้เกิด **นามรูป** นามรูปเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๔) ทำไม **นามรูป** จึงทำให้เกิด **สฬายตนะ** สฬายตนะเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๕) ทำไม **สฬายตนะ** จึงทำให้เกิด **ผัสสะ** ผัสสะเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๖) ทำไม **ผัสสะ** จึงทำให้เกิด **เวทนา** เวทนาเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๗) ทำไม **เวทนา** จึงทำให้เกิด **ตัณหา** ตัณหาเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๘) ทำไม **ตัณหา** จึงทำให้เกิด **อุปาทาน** อุปาทานเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไข้ไหม ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๊ไหม)

(๙) ทำไม **อุปาทาน** จึงทำให้เกิด **ภพ** ภพเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไซ้ใหม่ ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๋ใหม่)

(๑๐) ทำไม **ภพ** จึงทำให้เกิด **ชาติ** ชาติเป็นอย่างไร เพื่ออะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไซ้ใหม่ ทุกข์เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๋ใหม่)

(๑๑) ทำไม **ชาติ** จึงทำให้เกิด **ชรา มรณะ** ชรา มรณะ เป็นอย่างไร เพราะอะไร ได้แต่ทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ไซ้ใหม่ ทุกข์ เพิ่มขึ้นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า ... เก๋ใหม่)

(๑๒) ทำไม **ชรา มรณะ** จึงทำให้เกิด **ทุกข์ทั้งปวง** ทุกข์ทั้งปวง เป็นอย่างไร (ถ้าให้เหตุผลไม่ได้ ถือว่า เป็นอาจารย์เก๋ เป็นเจ้าสำนัก เก๋นะ)

นี่แลคือ ปัจจยการ ๑๒ ของปฏิจจสมุปปาท ความเป็นมา ความเป็นอยู่แห่งท่ามกลาง อันเป็นวิภูสงสาร วงจรพิณาศ อย่างน่า สลดใจ

* **ท่านเอ๋ย** มีอาจารย์ท่านใด สำนักใด ในโลก ที่เฉลยด้วยเหตุผล ที่ถูกต้อง ได้ละเอียด ประณีต สุขุม ลุ่มลึก ได้ชัด ได้แจ้ง เพียงพอ ที่จะ ทำให้ผู้ที่ได้ศึกษาในปฏิจจสมุปปาท เกิด**นิพพิทา** (สลดใจ) **วิราคะ** (ไม่ปรารถนาโลก) ได้แล้วบ้าง มีไหม

* **ศูนย์อริยะ** พร้อมเฉลยตามพุทธลีลา คือ ชี้ให้เห็นชัด ชวนให้รับ ปฏิบัติ เร้าใจให้แกล้วกล้า ซโลมใจให้ร่าเริง ดุจหงายของที่คว่ำ เปิดของ ที่ปิด ชี้ทางแก่ผู้หลงทาง จุดประทีปในที่มืด ให้ผู้ตาดีมองเห็น ด้วย เหตุผลที่เพียงพอ ได้แน่ๆ **เชิญท่านไปพิสูจน์ได้เลย**

และขอสรุปให้ว่า กระบวนการของปฏิจจนุสุมปาททั้งหมด ก็ทำให้ได้แต่ทุกข์กับทุกข์ จนเป็นทุกข์ทั้งปวง อยู่ในคฤกวิญญาน เป็นวิญญสงสาร วงจรพินาศ มายาวนาน นับไม่ได้ จนรวมน้ำตาของแต่ละชีวิต มากกว่าน้ำในมหาสมุทรทั้งหมดโลกเสียอีก โอ น่านาถหนอ

จึงทำให้ผู้ที่รู้ความจริง ได้ชัด ได้แจ้ง หมดใจแล้ว เกิดการละความเป็นอยู่ ณ ท่ามกลางได้

** ๓. ถึงที่สุดแห่งเบื่องปลาย คือ การคืนสู่ธรรมชาติแท้ ที่เป็นสภาวะนิพพาน เป็นได้อย่างไร เป็นอยู่อย่างไร ทำไมจึงประเสริฐเลิศสุดถึงปานนี้ มีท่านอาจารย์โต มีเจ้าสำนักโต ที่เฉลยการถึงที่สุดแห่งเบื่องปลายได้ชัด ได้แจ้ง ได้แล้วบ้าง มีไหม ที่ไหนล่ะ จะได้ขออนุโมทนาด้วย

* **ศุนย์อริยะ** พร้อมเฉลยตามพุทธลีลา ได้แน่ๆ และขอสรุปให้ว่า ก็เพราะเกิด **นิพพิทา** (สลดใจ) **วิราคะ** (ไม่ปรารถนา) ในความเป็นมา ในความเป็นอยู่ ณ ท่ามกลาง อันเป็นโลกทั้งหมด ที่มีแต่ทุกข์กับทุกข์ เปลาๆ ไม่ได้อะไรเลยกับสิ่งไร้สาระ

จึงละความเป็นอยู่ ณ ท่ามกลาง ขออยู่เพียงใจ ที่เป็นธรรมชาติแท้ อันเป็นสาระ ที่บริสุทธิ์ สงบ ผ่องใส หลุดพ้นจากวงจรพินาศ อันเป็นทุกข์ทั้งปวง เป็นอิสระ ถึงที่สุดแห่งเบื่องปลาย เป็น**ใจนิพพาน** ตามพระพุทธเจ้าได้

ผู้ที่รู้ความจริงนี้ ได้ชัด ได้แจ้ง จาก**ศุนย์อริยะ**แล้ว ก็เกิด**ปัญญาญาณ** ถึงความ **วิมุต** ได้จริง คือ พันทุกข์ พันโทษ พันภัย ในวิญญสงสาร วงจรพินาศ ในคฤกวิญญาน เหนือแก่ เหนือเจ็บ เหนือตาย เหนือพราก ไม่อยู่ใต้อำนาจใดๆ ไม่ต้อง

อาศัยสิ่งใด ลีลาการะ เป็นอิสระ ลีลาภาพ ลีลาชาติ เป็น **ใจนิพพาน** ที่ปลอดภัยยิ่ง เป็นสุขยิ่ง สง่างามยิ่ง มีค่ายิ่ง นิรันดรจริง อันเป็นจุดหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา ซึ่งผู้มีปัญญาบารมีสูงยิ่งจริงเท่านั้น ที่จะอยากรู้ อยากรู้ทำได้ แต่ชาวโลกทั่วไปทุกคนชั้น ไม่อาจเฉลียวใจ แม้คิดจะอยากรู้ แม้ในขณะที่ฟัง ในขณะที่อ่านนี้ ก็ทิ่มทิ่ม เบลอ เผลอ ผล้อย อีกด้วย

ชาวโลกทุกฐานะ (Status) แม้เป็นมหาเศรษฐี เป็นผู้มีอำนาจ เป็นผู้ปกครองประเทศ เป็นกษัตริย์ เป็นจักรพรรดิ เป็นเทวดา เป็นพรหม เป็นผู้มีฤทธิ์วิเศษปานใด ถ้าไม่รู้แก่นธรรมแท้ของพระพุทธศาสนา แล้วไซ้ ถือว่า เป็นผู้เป็นอยู่อย่าง **โง่เขลา** (Stupid , Ignorant , Silly) **หลงผิด** (Delusion) **งมงาย** (Blindly) ไม่อาจที่จะพบความสุขอันแท้จริงได้ เป็น **ผู้อากัฟ** (Unfortunate , Unlucky) น่าสงสารทั้งสิ้น

ความอากัฟของผู้อากัฟ คือ **ไม่รู้**ว่า **ตนอากัฟ** จึงต้องจมอยู่กับความฉิบหาย อีกนับไม่ได้ อันคือ **ชาวโลกทั้งปวง ทุกฐานะ** นั้นเอง (อาจรวมท่านด้วยไหม)

* ท่านเห็นว่า ใครในโลก รวมทั้งในวัฏสงสาร ทุกฐานะ ที่เป็นผู้สิ้นทุกข์ พบสุขจริงแล้วบ้าง แม้เทวโลก พรหมโลก มีไหม บอกมาซิ

* **พุทธศาสตร์** จึงเป็นความรู้ที่เฉลยปัญหาชีวิต และโลกทั้งปวง ได้ถูกต้องที่สุด เหนือกว่าปริญญาเอกของทุกวิชาการโลก ราวฟ้ากับเหว

ผู้มีปัญญาบารมีสูงมากแล้วเท่านั้น จึงจะตื่นตัว ตื่นตา ตื่นใจ (To be Awaked , To be Interested) ใครรู้ความจริงนี้ **ให้ชัด**

ให้แจ้ง เพื่อออกพ้นจากความอภัพ แห่งความพินาศ ณ ท่ามกลาง
อันคือ โลกทั้งปวงนี้ ซึ่งอาจเป็นท่านด้วยไหม หากว่า ได้เคยสั่งสม
วาสนาบารมีมาสูงมากแล้วจริง

คณะศุขย์อริยะ (คือ พวกลูกๆ โดยธรรมเนรมิตของหลวงพ่อก) เห็นว่า *ความจริงแท้ อันล้ำค่ายิ่งชีวิต* ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และ *อริยสัจ ๔* ที่พระองค์ทรงบัญญัตินี้ มีความละเอียดลึกซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ยากที่คนธรรมดาจะรู้ได้ ต้องเป็นผู้ที่มีบุญบารมีมากจริงๆ เท่านั้น จึงจะรู้ได้

ศุขย์อริยะ จึง *ไม่หิวจำนวนคน* ที่จะเข้ามา *ไม่หิวศรัทธา* *ไม่หิวชื่อเสียง* และ *ไม่หิวเงิน* ... เพราะผู้ที่มีบุญมาก บุญจะพาให้เขา ได้มาพิสูจน์เอง (อาจเป็นท่านด้วยไหม).... *ศุขย์อริยะ* ก็จะทำให้การ อุปการะ ด้วยความยินดี ประคองอริยญาติเช่นกัน

หลวงพ่อกพิชัย จะเมตตา ทุ่มเท เสียสละ ด้วยรักที่บริสุทธิ์ต่อผู้ อบรม ประคองว่า เป็นลูกของท่านที่ให้กำเนิด ท่านจึงเรียกตัวเองว่า “พ่อ” และเรียกผู้อบรมว่า “ลูก” ท่านไม่ต้องการเป็น อาจารย์ เพราะไม่บอ่่น เหมือนพ่อกับลูก

ท่านต้องการเพียง “*เป็นพ่อที่ช่วยให้ลูกได้เห็นความจริง เพื่อ ออกพ้นจากวัฏสงสาร เหนือชีวิต เหนือโลก อันเป็นคุกวิญญูณณ ที่เป็นวงจรมพินาศ ให้ได้ก็พอ*”

เมื่อหมอบได้รับการอบรมแล้ว ความหวังความฝันของหมอบที่จะหา สุขใดๆ ในโลก ก็ได้สลายหายไปจากใจจนหมดสิ้น เพราะ *ความจริงแท้ ๔* ประการ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และ *อริยสัจ ๔* ที่พระองค์ทรง บัญญัติ ได้บอกความจริงว่า

ชีวิตและโลกทั้งปวง ที่เราหลงคิดว่า คงจะมีอยู่จริงได้ และ คงจะสุขด้วยนั้น ที่แท้ ไม่มีอะไรที่เป็นสาระ ที่มีอยู่จริงเลย แล้วมัน จะสุขได้อย่างไร มันมีแต่ฉิบหายกับฉิบหาย ในคฤกวิญญาน วงจร พิณาศ ทุกข์เปล่าๆ ไม่ได้อะไรเลย ด้วยเหตุผลอย่างละเอียดครบถ้วน ที่ผู้มีปัญญาทั้งหลาย ไม่อาจขัดแย้งได้เลย

เมื่อหมอได้อบรมแล้ว ก็ได้เปลี่ยนวิถีใจใหม่ ให้เป็นวิถีใจอย่าง อริยะ ที่ไม่เป็นทาส เป็นทุกข์กับอะไรที่เกินกว่าใจ ในท่ามกลาง อีกต่อไป หมอมีความสุขชื่น แจ่มใส ไร้กังวล เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน อยู่กับธรรมชาติแท้ อันเป็นสภาวะที่เป็นที่สูงสุดแห่งเบื้องปลาย ตาม อย่างพระพุทธเจ้า จะจัดการสิ่งใด ก็เป็นไปด้วยดีทุกอย่าง ด้วยบุญ เกื้อหนุน

หมอคิดว่า ชาตินี้ หมอโชคดีกว่าประชากรโลก ๘ พันกว่า ล้านคน โชคดียิ่งกว่าจักรพรรดิ โชคดีกว่าเทวดา โชคดีกว่าพรหม โชคดีกว่าผู้วิเศษใดๆ ในโลก เสียอีก จึงอยากให้ท่านโชคดีด้วย

** อริยสัจ ๔ และมรรค ๘ เป็นความรู้ และข้อปฏิบัติที่มีคุณค่า เหนือกว่าชีวิต และล้ำค่ายิ่งกว่าสิ่งใดๆ ในโลก ซึ่งมีใช้จะเลือก หรือไม่เลือกก็ได้ แต่ต้องเลือก แล้วต้องทำให้ได้

เพราะการเห็นจริง ชัด แจ่ม ใน ความจริงแท้ ๔ ประการ ที่ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ และการเห็นจริง ชัด แจ่ม ใน อริยสัจ ๔ ที่พระองค์ ทรงบัญญัติ และการได้เจริญ อริยมรรค ๘ ให้สมบูรณ์ จนบริบูรณ์แล้ว เท่านั้น ที่จะทำให้พ้นจากทุกข์ คือ ความพิณาศในวงจรอุบาทว์ อันเป็น คฤกวิญญาน กลับสู่ธรรมชาติแท้ ถึงสุขอันไพบูรณ์ คือ นิพพาน ได้

ผู้ที่ไม่รู้ ไม่เลือก จะมีชีวิตอยู่อย่างมมกาย ทุกฐานะ จะต้อง
ทุกข์ไปจนตาย จะต้องตายคาทุกข์ ต้องเกิดต่อ ให้ต้องตายคาทุกข์
อย่างไร้สาระ อีกยาวนาน โดยไม่ได้อะไรเลย ทุเรศใหม่

เสียทีที่ได้เกิดเป็นคนแล้ว ทั้งที่มีโอกาสดีแล้ว ที่ได้พบพระ-
พุทธศาสนา แต่ต้องเสียชาติเกิด อย่างน่าสังเวช น่าเสียดายยิ่งนัก

อริยสัจ ๔ เป็นแก่นแท้ เป็นหัวใจในคำสอนของพระพุทธศาสนา ...
คำสอนทั้งหมด ในพระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นดี ล้วนเพื่อ
ชี้ให้เห็น โทษ ภัย ความพินาศ ในวัฏสงสาร อันเป็น **คุกวิญญูณ** เป็น
วงจรรูปาทวี ... เนื่องจากความเป็น **ใจอวิชชา** ที่ **หลงผิด** ประารถนา
สิ่งที่เกินกว่าใจ ให้กลับคืนสู่ใจที่บริสุทธิ์ สงบ ผ่องใส อันเป็น
ธรรมชาติแท้ ที่เป็น **ใจนิพพาน** เป็นอิสระ สิ้นภาระ ไร้ทุกข์ สบาย
นิรันดร์ **ที่เป็นที่สุดแห่งเบื้องปลาย** ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้

หมอคิดไม่ถึงเลยว่า พระพุทธเจ้าจะเป็นผู้ทรงมีพระปัญญาญาณ
อันยิ่งใหญ่ ล้ำลึก รอบรู้ รู้จริง **รู้แจ้งโลกทั้งปวง** (Enlightenment)
ได้ถึงปานนี้ ที่ไม่มีใครจะเทียบเทียมได้เลย

ทุกวิญญูณ ทัวทุกจักรวาล (แม้ที่บอกว่า ตนนับถือพุทธศาสนา
นั้น) น้อยนัก ที่จะรู้จริงว่า **ทุกข์นั้น** เป็นอย่างไร

น้อยนัก ที่จะรู้จริงว่า **เหตุแห่งทุกข์นั้น** เพราะอะไร

น้อยนัก ที่จะรู้จริงว่า **ความดับทุกข์ให้สิ้นนั้น** ดับอย่างไร
จึงจะดับได้หมดสิ้น ให้เป็นนิโรธจริงได้

น้อยนัก ที่จะรู้จริงว่า **วิธีดับทุกข์** คือ การตรวจสอบด้วยการ
เจริญมรรค ๘ นั้น เป็นวิธีอย่างไร

แม้แต่คำว่า “**สัมมาทิฏฐิ**” ที่เป็นหลักการ เป็นแกนนำ ข้อแรก ของอริยมรรค ๘ ก็น้อยนัก ที่จะอธิบายให้แจ่มแจ้งได้ (แม้ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นอาจารย์บางท่าน) แล้วจะปฏิบัติใน **สัมมาอริยมรรค** ทั้งหมดให้สมบูรณ์ บริบูรณ์ ทุกข้อ จนถึง **สัมมาสมาธิ** ได้อย่างไร (จงตรวจสอบดูซิ)

ผู้ที่อ้างตนว่า นับถือพุทธศาสนานั้น ส่วนมากแล้ว ก็ยังนับถือกันอย่างมกมาย เห็นเป็นเพียงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่จะพากันบนบาน เพื่อขอโชคลาภ อันเป็นโลกธรรม ที่จะนำทุกข์มาเพิ่มให้อีก เท่านั้น

น้อยนัก ที่จะอยากรู้จริงใน **อริยสัจ ๔** เพื่อมี **สัมมาทิฏฐิ**

น้อยนัก ที่คิดจะปฏิบัติตามอริยมรรค ๘ โดยมี **สัมมาทิฏฐิ** เป็นหลักการ เป็นแกนนำ ให้ได้ทุกข้อ เพื่อความพ้นทุกข์ ออกจากวิภวสงสาร อันเป็น**คุณวิญญาน** ให้ได้ (แม้ตัวอาจารย์เอง)

**** ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย มีพรหมณ์ผู้หนึ่ง** กราบทูลถาม พระผู้มีพระภาคเจ้าว่า

“ศาสนาใด ลัทธิใด นิกายใด สำนักใด หมู่คณะใด ที่มีอริยะบ้าง” ...

พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสตอบว่า

“**พรหมณ์!** ศาสนาใด ลัทธิใด นิกายใด สำนักใด หมู่คณะใด ไม่เจริญอริยมรรคมีองค์ ๘ โดยมี**สัมมาทิฏฐิ** เป็นหลักการ เป็นแกนนำ ในมรรคทุกข้อ ให้สมบูรณ์ เพื่อความบริบูรณ์ จนถึง**สัมมาสมาธิ** แล้วไซ้

ศาสนานั้น ลัทธินั้น นิกายนั้น สำนักนั้น หมู่คณะนั้น ย่อมไม่มีอริยะเลย

พรหมณ์! ศาสนาใด ลัทธิใด นิกายใด สำนักใด หมู่คณะใด ได้เจริญอริยมรรคมีองค์ ๘ โดยมี**สัมมาทิฏฐิ** เป็นหลักการ เป็น

แกนนำ ในมรรคทุกข้อ ให้สมบุรณ์ เพื่อความบริบูรณ์ จนถึง
สัมมาสมาธิ แล้วไซ้ ...

ศาสนานั้น ลัทธินั้น นิกายนั้น สำนักนั้น หมู่คณะนั้น ย่อม
มีอริยะ แน่ๆ”

* **ท่านเอ๋ย** แม้บางศาสนา บางลัทธิ บางนิกาย บางสำนัก
เหมือนว่า จะดูดี ในรูปแบบของ “สมณะ” (เป็นส่วนใหญ่) แต่หาก
ไม่มี **สัมมาทิฏฐิ** เป็นหลักการ เป็นแกนนำ ที่จะเจริญตามอริยมรรค
มีองค์ ๘ ให้สมบุรณ์ เพื่อความบริบูรณ์ ทุกข้อ จนถึง **สัมมาสมาธิ**
แล้วไซ้ ก็ไม่อาจสิ้นอาสวะ ถึงความวิมุต พ้นทุกข์ได้ จึงไม่ถือว่าเป็น
เป็นการปฏิบัติชอบโดยแท้ แต่อาจเป็นการหลอกลวง เพื่อลาภ ยศ
สรรเสริญ สักการบูชา จึงไม่ใช่การประพฤติพรหมจรรย์ของ
พระพุทธศาสนา อย่างแท้จริง

ท่านเอ๋ย การปฏิบัติชอบจริง ต้องชอบที่จะพ้นทุกข์ทั้งปวงให้
ได้จริง จึงขอให้ท่านพิสูจน์ดูเองว่า การทำอย่างนี้ มันดับทุกข์ได้
จริงไหม ไซ้ไหม ซึ่งอริยะจริง อริยะแท้ ก็ได้พิสูจน์มาหมดแล้ว
แม้รูปฌาน อรูปฌาน และโลกียอภิญญาทั้งหมด (เมื่อตอนที่ยังไม่
เกิดสัมมาทิฏฐิ) จนได้เห็นจริง ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า

**“รูปฌาน อรูปฌาน และโลกียอภิญญาทั้งหมด ไม่ใช่เครื่อง
ขัดเกลากิเลส”**

(พระองค์จึงได้ออกจากสำนักอาฬารดาบส และอุทกดาบส)

แล้วท่านละ ได้เห็นตัวเองใหม่ ว่า “กำลังอยู่ที่ไหน กำลังอยู่
อย่างไร กำลังทำอะไรอยู่ เป็นผู้มีปัญหา เป็นผู้ประเสริฐ ได้จริง
หรือยัง หรือ ยังต้องการอะไรอยู่”

**** ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย** การ **นับถือ** พระพุทธศาสนานั้น คือ การ **นับ** คำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหมด มาทำให้ถึงที่สุดแห่งเบื้องปลาย ตามพระองค์ให้ได้

๑. จากที่พระองค์ตรัสรู้ ๓ ประการ (ว่าคืออย่างไร)
 ๒. จากที่พระองค์ทรงแจกแจงออกเป็น **ความจริงแท้ ๔ ประการ** (ว่าคืออย่างไร)
 ๓. จากที่พระองค์ทรงบัญญัติเป็น **อริยสัจ ๔ ข้อ** (ว่าคืออย่างไร)
 ๔. จากที่พระองค์ทรงประทาน **โอวาทปาฏิโมกข์** ให้เป็นหลักของพระพุทธศาสนา ๓ ข้อ (ว่าคืออย่างไร)
 ๕. จากบทธรรมทั้งหมดในพระไตรปิฎก (ว่าคืออย่างไร)
- มา **ถือ** ปฏิบัติ โดยการพิจารณาใคร่ครวญ (โยนิโสমনสิการ) อย่างมีเหตุผล ที่ละเอียด ประณีต สุขุม ลุ่มลึก ด้วย **สุตมยปัญญา** ด้วย **จิตมยปัญญา** ด้วย **ภาวนามยปัญญา**

ว่า จริงไหม ไซ้ไหม เพราะอะไร ถ้าไม่ใช่ อะไรจะไซ้กว่านี้ ได้ทำตามนี้ไหม ทำได้กับทำไม่ได้ อย่างไหนดีกว่ากัน ทำได้ช้ากับทำได้เร็ว อย่างไหนดีกว่า ดีที่สุด คือ ทำได้เดี๋ยวนี้ ไซ้ไหม มีอะไรที่ควรทำยิ่งกว่านี้ มีไหม นึกหาซิ

เมื่อพิจารณาใคร่ครวญ **ย้าช้า** นับครั้งไม่ถ้วน จนใจยอมรับ จากจิตสำนึก สู้จิตใต้สำนึก สู้จิตไร้สำนึก ได้ชัดเจนแล้ว ใจก็จะสรุปออกมาเอง ด้วยปัญญา **เห็นชอบ** เป็น “**สัมมาทิฐิ**” ว่า

“ใจเท่านั้น ที่มีอยู่จริง สิ่งเกินกว่าใจ ไม่มีอยู่จริง ชีวิตและโลกทั้งปวง ไร้สาระ นิพพานเท่านั้น ประเสริฐสุด”

(เป็นไปได้ หรือ เป็นไปไม่ได้ ให้ท่านพิสูจน์ดูเอง)

แล้วใจก็จะเกิดปัญญาญาณ ที่ชัดแจ้งยิ่งขึ้น ยิ่งขึ้น ทำให้เกิดผล
ของความเป็นอริยะ ตามลำดับ คือ

๑. *ยถาภูตญาณ* ใจเห็นจริง เห็นชัด จนยอมรับกับ “*สัมมา-
ทิฏฐิ*” (ก็เป็น โสตาบัน)

๒. *นิพพิทาญาณ* ใจสลดสังเวชกับความอวิชา ที่ทำให้
เป็นมา เป็นอยู่ ณ ท่ามกลาง ในวัฏสงสาร คุกริญาณ เกิดตาย มี
พราก มีแต่ทุกข์ โทษ ภัย ไม่ได้อะไรเลย (ก็เป็น สกทาคามี)

๓. *วิราคญาณ* ใจไม่ปรารถนาสิ่งเกินกว่าใจใดๆ ต่อไป (ก็
เป็น อนาคามี)

๔. *สัมมาญาณ* ใจเกิดญาณ (รู้รวดเร็ว) ในสัมมาทิฏฐิ แพบ
ทุกผัสสะ

๕. *อุเบกขาญาณ* ใจเกิดญาณ ละสิ่งเกินกว่าใจทั้งปวง แพบ
ทุกผัสสะ

๖. *อาสวักขยญาณ* ใจเกิดญาณรู้ว่า เราได้ละขะพิษออก
หมดสิ้นจากใจแล้ว ไม่หวั่นไหว ทุกผัสสะ (ก็เป็น พระอรหันต-
ชีณาสพ)

๗. *วิมุตติญาณ* ใจเกิดญาณรู้ว่า ใจเหนือโลก พันโลก แน่นอน
แล้ว

๘. *วิสุทธินญาณ* ใจเกิดญาณรู้ว่า ใจบริสุทธิ์ สงบ ผ่องใส
ห่างไกลจากกิเลสยิ่งขึ้นแล้ว

๙. **นิพพานญาณ** ใจเกิดญาณรู้ว่า ใจเป็น **ใจนิพพาน** ที่ถึงที่สุดแห่งเบื้องปลาย ที่ตั้งมั่น มั่นคง เป็นนิรันดร์ ได้จริงแล้ว

ท่านเอ๊ย ญาณรู้ทั้งหมดนี้ จะเกิดขึ้นในใจได้เอง ด้วยความปิติเบิกบาน โปร่ง โล่ง ผ่องใส สว่าง สงบ เบา สบาย เป็นสุขยิ่ง อย่างน่าอัศจรรย์ สดุดพรรณนา เป็น**ปัจจัยตัดตั้ง** รู้ได้เฉพาะผู้ที่ทำได้ด้วยกัน แต่เป็นอจินไตยของชาวโลก ที่ไม่อาจแม้จะคาดคะเนได้

ฉะนั้น การนับถือพระพุทธศาสนาจริง จะต้องทำได้จริงอย่างนี้ จึงจะชื่อว่า นับถือจริง “แล้วท่านละ นับถือจริง หรือ ยังหลอกอยู่” (โดยเฉพาะผู้ทำตัวเป็นอาจารย์ หรือ เป็นเจ้าสำนัก)

* พระพุทธเจ้า ตรัสว่า

“**การประพฤติพรหมจรรย์ของเรา ไม่ใช่เพื่อเกลี้ยกล่อม ให้คนหลงรัก ให้คนหลงศรัทธา เพื่อลาภ ลักการะ บูชา และสรรเสริญ....**

ไม่ใช่ เพื่ออวดว่า ตนมีศีล มีสมาธิ มีญาณทัศนะ มีฤทธิ์เดชพิเศษใดๆ ...

ไม่ใช่ เพื่อเป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นเจ้าสำนัก เป็นเจ้าลัทธิใดๆ ...

ไม่ใช่ เพื่อให้เขาเห็นว่า เราดี เราเด่น เราเป็นเช่นนี้เหนือกว่าใคร ...

นี่เป็นธรรมลามก (น่าขยะแขยง) ต่างหาก

การประพฤติพรหมจรรย์ของเรา เพื่อความรู้จริง รู้ยิ่ง เพื่อความเบื่อหน่าย เพื่อคลายกำหนด เพื่อความวิมุต (หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง) เพื่อสิ้นอาสวะ เพื่อพระนิพพานเท่านั้น”

ฉะนั้น ใครที่เกี่ยวข้องกับสำนักใด จงดูให้ดีซิว่า ยังมีธรรม-
ลามกแฝงอยู่ในสำนักนี้หรือเปล่า ท่านควรทำอะไร (ผู้ที่จะได้
เป็นอริยะ จะเปลี่ยนแปลงใจตัวเองจากที่หลงผิด เป็นเห็นชอบได้)

ท่านเอ๋ย ผู้ที่มีมานะทิฐฐิ มักอยากตั้งตัวเป็นอาจารย์ เป็น
เจ้าลัทธิ เป็นเจ้าสำนัก ฉะนั้น อย่าไปกวนท่านเลย ปล่อยให้
ท่านรับกรรมให้เป็นบทเรียนให้สาสมก่อน เมื่อท่านได้บทเรียน
เพียงพอ ท่านก็จะกลับใจ เลือุกจุดหมายที่ไร้ทุกข์ ได้เอง

* **ท่านเอ๋ย** ยังมีภาชิตธรรมที่จะนำมาทดสอบภูมิปัญญาท่าน
อีกมากมาย หากท่านวาสนาสูงจริง ปรารถนาจะทำให้ถึงที่สุดแห่ง
เบื่องปลาย เป็น **ใจนิพพาน** แล้วไซ้ร้ ท่านต้องนำภาชิตธรรมทั้งหลาย
มาตรวจสอบตัวเองว่า **ท่านได้เกิดผลจริง ตามภาชิตธรรมนั้นๆ แล้ว
หรือยัง**

ท่านที่เคารพ หมอได้ตรวจในพระไตรปิฎก แทบทุกนิกาย
ตรวจในตำรา ตรวจในคำสอน ของแทบทุกสำนัก ณ ปัจจุบันนี้
ยังไม่เห็นว่า พระไตรปิฎกฉบับไหน ตำราใด คำสอนใคร
สำนักใด จะอธิบาย ขยายความ ยกตัวอย่าง เชื่อมโยง และสรุป
ด้วยเหตุผล ที่ละเอียด แบายล ประณีต สุขุม ลุ่มลึก **ถึงที่สุดแห่ง
เบื้องต้น ถึงความเป็นมา ความเป็นอยู่ แห่งท่ามกลาง
ถึงที่สุดแห่งเบื่องปลาย**

ได้ชัดเจน ได้เพียงพอ ดุจหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด ซี้ทาง
แก่ผู้หลงทาง จุดประทีปในที่มืด ให้ผู้ตาติมองเห็น ทำเรื่องยากให้ง่าย
ทำเรื่องยาวให้สั้น ซี้ให้เห็นชัด ชวนให้รับปฏิบัติ รั้าใจให้กล้า ซโลมใจ

ให้รำเริง **ดั่งพุทธลีลา** ในสมัยพุทธกาล ได้เหมือนอย่างที**ศุูนย์อริยะ** โดยมี**พ่อพิชัย** ซึ่งเป็นผู้มีปัญญาญาณสูงยิ่ง เป็นผู้นำในการแสดงธรรม แก่ผู้โชคดีที่ได้เข้าไปศึกษาเลย

ถ้าหมอมันได้อบรมที่ **ศุูนย์อริยะ** หมอคงจะต้องม गया อยู่กับชีวิตที่ไฝฝืน อย่างไรสาระ คิดจะหาความสุขในโลก อันไร้สาระ ด้วยความโง่เขลา เป็นควายตามควาย หรือควายแข่งควาย ต้องเป็นทุกข์กับสิ่งไร้สาระไปจนตาย ต้องตายเปล่า โดยไม่ได้ทำอะไรเลย

** บัดนี้ หมอกล้าประกาศว่า หมอได้เจริญอริยมรรคมีองค์ ๘ ได้สมบูรณ์ จนบริบูรณ์แล้ว มีใจตั้งมั่น มั่นคง อยู่กับ **ใจนิพพาน** หนึ่งเดียวเท่านั้น แน่นอน

หมอได้พบสุข อันเป็น **วิมุตติสุข** แล้ว เป็นสุขอันยิ่งใหญ่สุดที่จะพรรณนาได้ ก็อยากให้ผู้มีวาสนาสูงได้พบด้วย หมอจึงขอแนะนำให้ท่านได้ไปเรียนรู้ ให้แจ้งจริงใน **อริยสัจ ๔** และใน**มรรค ๘** ทุกข้อ ที่**ศุูนย์อริยะ** (สระบุรี - โคราซ - บุรีรัมย์) ให้ได้

** ท่านที่**เคารพ การบรรลุธรรม** คือ การเลิกโง่ ที่จะเวียนว่ายเกิด - ตาย ในวงจรอุบาทว์ ที่เป็นทุกข์วิญญาน อย่างไรสาระ ให้เป็นทุกข์เปล่าๆ อีกต่อไป มาอยู่กับใจที่**บริสุทธิ์ สงบ ผ่องใส** อันเป็นธรรมชาติแท้ ที่เรียกว่า **ใจนิพพาน** เท่านั้น

* ท่านที่**เคารพ นิพพานไม่ต้องไปหาที่ไหน อยู่กับใจของเรา** นี้เอง เพียงเจริญอริยมรรค มีองค์ ๘ ให้สมบูรณ์ จนบริบูรณ์ ก็ได้พบ**นิพพาน** ที่ใจเรา นี้แหละ

* ท่านที่**เคารพ สุขจริงหาที่ไหน ไม่มีในโลก** หอก มีที่เดียวเท่านั้น คือ **ที่ใจตน** ที่เป็น **ใจนิพพาน** แล้วเท่านั้น

* ท่านที่เคารพ ผู้ที่เห็นแจ้งแล้ว จะพูดอย่างเดียวกันว่า
 “ไม่มีอะไรจะพบบ่ง่ายเท่านิพพาน เพราะนิพพาน ไม่ต้องหา
 ไม่ต้องทำ มีรออยู่แล้ว ในใจทุกๆ ใจ”

(ดังที่ **เซ็น** บอกว่า **ทุกใจ มีพุทธะ** รออยู่แล้ว)

ขอเพียง **เลิกโง่** ที่จะหลงอยาก หลงหา หลงยึด สิ่งที่เกิดขึ้นกว่าใจ
 อีกต่อไป ให้ได้ เท่านั้น

เมื่อท่านสามารถ **เห็นจริง ได้ชัด ได้แจ้ง** ว่า

“**สิ่งที่มีอยู่จริง คือใจ สิ่งที่เกิดขึ้นกว่าใจ ไม่มีอยู่จริง**”

จนใจยอมรับ ที่จะอยู่กับใจบริสุทธิ์ สงบ ผ่องใส เป็น
 ธรรมชาติแท้ ที่อิสระ สันถาระ ไร้ทุกข์ สุขนิรันดร์ เป็น
ใจนิพพาน ได้แล้วเมื่อใด

การบรรลุธรรมก็จะเกิดขึ้นได้ทันที ณ ที่นั้น ณ บัดนั้น นั่นแล
 โดยไม่ต้องมีพิธีการ หรือรูปแบบใดๆ แต่อย่างไร “**แม้ยังไม่ได้บวช**”
 ดังที่มีผู้บรรลุธรรมได้ในสมัยพุทธกาล (ตรวจดูใน**พระไตรปิฎก**ได้เลย)

หมอเคยได้ยินมาว่า หลังกึ่งพุทธกาลเล็กน้อย จะมีผู้บรรลุธรรม
 ได้คล้ายสมัยพุทธกาล เพราะมี **อริยบัณฑิต** ที่สามารถแสดงธรรมได้ **ชัด**
แจ้ง คล้ายสมัยพุทธกาล ซึ่งอาจจะเป็นท่านด้วยก็ได้

** ท่านที่เคารพ ผู้ที่มี **สัมมาทิฐิ** เข้าถึงความเป็นอริยบุคคลแล้ว
 จะมีความเป็นอยู่อย่างอริยชน หน้าตา ผิวพรรณ จะสว่าง ผ่องใส มีสง่า
 ราศี มีสติปัญญา มีวิชา มีปฏิภาณ แก้ปัญหาความทุกข์ ได้ทุกอย่าง
 ปราศจากความกังวลหม่นหมอง วาจา จริยา ก็อ่อนโยน ละมุนละไม
 น่ารัก ใจดี มีพรหมวิหาร ๔ ใครๆ ก็รัก เคารพ ศรัทธา อบอุน อยากร

อยู่ใกล้ อยากได้ยินเสียง อยากฟังคำบอก แม้เพียงนึกถึง ก็มีความสุข เป็นมงคล อยากทำได้อย่างนี้ด้วย

อริยะ จะมีสุขภาวะดี ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยบุญใหญ่รักษา
 อย่างน่าอัศจรรย์

**** อริยะ** จะเป็นผู้ที่เห็นคุณของพระพุทธ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ว่า เป็นคุณที่ยิ่งใหญ่ เหนือสิ่งใดในโลก **แม้ชีวิต**

อริยะ จะมีชีวิตอยู่อย่าง **มีคุณค่า** คือ สามารถทำตนให้พ้นจากทุกข์ ในวัฏสงสาร อันเป็นคุณวิญญาณได้ และมีกำลังพอ ที่จะช่วยผู้อื่นให้รู้วิธีพ้นจากทุกข์ ในวัฏสงสาร อันเป็นคุณวิญญาณได้ด้วย

**** ถ้าไม่ใช่อริยะ** จะมีความเป็นอยู่อย่างปลุขณ ชาวโลกทั่วไป หน้าตาผิวพรรณจะมีดำ หม่นหมอง ไม่มีราศี มีปัญญาน้อย แก่ทุกข์อะไรไม่ได้ อยู่อย่างไรค่า วาจา จรียา กระด้าง เร่าร้อน น่าเกลียด ชีไหร่ ไม่มีใครศรัทธา มีสุขภาพโทรม เกิดโรคร้าย แก่ง่าย ตายเร็ว สู้ทุกข์จะไปไหน ก็ไม่ปลอดภัย เพราะมีกรรมติดตามล้างผลาญ ทุกที่ตลอดเวลา

เมื่อท่านได้รู้เช่นนี้ ท่านคิดว่า ท่านควรเป็นอยู่อย่าง **ปลุขณ** ผู้มีตมณ ไร้ค่า หรือจะเป็นอยู่อย่าง **อริยะ** ผู้สูงค่า สง่างาม ละ

**** หลวงพ่อพิชัย** ก็ไม่เคยอวดตัวว่า เป็นพระอรหันต์ หรือแม้จะอวดตัวเองว่า เป็นอริยะระดับใด เพราะผู้ที่รู้ว่าจะใครเป็นอริยะระดับใดได้ ผู้นั้นต้องเป็นอริยะสูงสุดแล้ว เท่านั้น ท่านบอกว่า

“พ่อขอปฏิบัติตามอริยสัง ๔ เพื่อการออกจากทุกข์ ในวัฏสงสาร อันเป็นคุณวิญญาณ เป็นวงจรพินาศ กลับมาอยู่กับ

ธรรมชาติเดิมแท้ เพื่อถึงที่สุดแห่งเบื่องปลาย เป็นใจนิพพาน ตาม
พระพุทเจ้า เท่านั้น

และบอกลูกๆ ให้ศึกษา ให้เห็นจริง เห็นชัด เห็นแจ้ง เพื่อการ
ออกจากทุกข์ ในวัฏสงสาร อันเป็นคฤวิญญาณ เป็นวงจรพินาศ
กลับมาอยู่กับธรรมชาติเดิมแท้ ที่เป็นที่สุดแห่งเบื่องปลาย เป็นใจ
นิพพาน ด้วยกัน เท่านั้น”

“พ่อฉัน มั่นใจว่า พ่อออกจากวัฏสงสาร อันเป็นคฤวิญญาณ
ในวงจรพินาศ กลับสู่ธรรมชาติเดิมได้แล้ว เป็นใจนิพพานแล้ว พ่อ
จึงไม่ปรารถนาสิ่งใดๆ ในโลก ให้รักใจพ่ออีกเลย”

หมोजึงขอเรียนให้ท่านผู้มีบุญบารมีมากได้ทราบ เพื่อท่าน
จะได้ไป พิสูจน์ความจริง ได้พบคุณค่าอันยิ่ง จากการเรียนรู้ความจริงนี้
สำหรับตนเองได้ไปพิสูจน์มาแล้ว ถ้าแน่วจริง เชิญไปพิสูจน์ได้เลย

** ท่านที่เคารพ พ่อพิชัย และลูกศุณย์อรริยะ ไม่ได้ชวนใครให้ ใจดำ
อำมหิต ให้ทอดทิ้งใคร ให้อกตัญญูต่อใคร ไม่ให้ทำคุณแก่ใคร
ไม่ใช่อย่างนี้ละ

แต่ พ่อพิชัย และลูกศุณย์อรริยะสนับสนุนท่าน ให้ทำการอุปการคุณ
แก่ พ่อ แม่ ผัว เมีย ลูก และผู้ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ โดยการให้เขาได้รู้
ความจริงแท้ ที่ล้ำค่ายิ่งชีวิต จากพระสัทธรรมที่พระพุทเจ้าตรัสรู้
เพื่อให้เกิดปัญญาเป็น สัมมาทิฎฐิ ว่า

“ใจเท่านั้น ที่มีอยู่จริง เพราะอะไร

สิ่งที่เกินกว่าใจ ไม่มีอยู่จริง เพราะอะไร

ชีวิต และโลกทั้งปวง ไร้สาระ เพราะอะไร

นิพพาน เท่านั้น ประเสริฐสุด เพราะอะไร

“นตฺถิ สนฺติ ปรี สุขํ ; สุขโต ยิ่งกว่าใจสงบ ไม่มี”

“นิพพานํ ปรมํ สุขํ ; ใจนิพพาน เป็นสุขอย่างยิ่ง”

** นี่คือการตอบแทนคุณ และการอุปการคุณต่อผู้มีคุณ ที่มีค่าสูงสุด ยิ่งสิ่งใดในโลก คือ ช่วยให้ออกจากวัฏสงสาร พ้นจากคุกวิญญาน ที่ลูกศุนย์อริยะ กำลังทำอย่างนี้

แต่การที่จะช่วยเหลือ อุปการคุณแก่ใครได้นั้น ตนต้อง ฝึกตน เตือนตน กระทำตน อย่างบัณฑิต จนเป็น **อริยบัณฑิต** (เป็นพยานธรรม) ให้ได้ก่อน

ดังที่พระพุทธเจ้า ตรัสว่า

“ผู้ที่อยู่ในหล่ม ย่อมไม่อาจช่วยผู้ที่อยู่ในหล่ม ให้พ้นจากหล่มได้ ผู้ที่พ้นจากหล่มได้แล้วเท่านั้น จึงจะช่วยผู้ที่อยู่ในหล่ม ให้พ้นจากหล่มได้”

จึงขอให้ท่านพิจารณาเองว่า ท่านควรทำอย่างไร กับผู้ที่เกี่ยวข้อง กับท่าน จึงจะเป็นการอุปการคุณที่ **ปลอดภัยยิ่ง เป็นสุขยิ่ง มีค่ายิ่ง สง่างามยิ่ง** ทั้งเขา และท่าน

การอาลัยให้โลกแก่กัน ไม่ถือว่า เป็นการอุปการคุณ ที่มีค่ายิ่งอย่างแท้จริง แต่เป็นการยึดหน่วง ให้ติดอยู่ในหล่ม อันเป็นวงจรแห่งกองทุกข์ ในวัฏสงสาร อันเป็นคุกวิญญาน อยู่กับความพินาศ โดยไม่ได้อะไรเลย ต่อกันไปอีกเท่านั้น “เป็นการหลอกให้ เพื่อได้ทาส มารักหารูปตน แต่ก็ไม่พ้นตาย” ไซ้ไหม

จึงขอให้ท่านผู้มีวาสนา ปัญญา บารมีสูง พิจารณาตนเอง

คุณย์อริยะะได้ทำประโยชน์ให้ประเทศไทย

และแก่ชาวโลกอย่างไรบ้าง

(แม้ไม่เด่น ไม่ดัง ในสายตาชาวโลก)

ท่านผู้มีปัญญาเอ๋ย **คุณย์อริยะะ** ได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย และชาวโลก แบบ**ปิดทองหลังพระ** อย่างสูงค่า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มากขึ้น มากขึ้นเรื่อยๆ ตลอดมา จนถึงบัดนี้ โดย :-

๑. เป็นแบบอย่างในการศึกษา และการปฏิบัติธรรม ตามหลักพระพุทธศาสนา ๓ ข้อ และ**นำอรรถธรรม** ในบทสวดพระพุทธคุณ ๙ ในบทสวดพระธรรมคุณ ๖ และในบทสวดพระสังฆคุณ ๙ มาเป็น**บรรทัดฐาน**ของการศึกษาปฏิบัติ เพื่อให้เกิด **อริยมรรค อริยผล** จากต้นจนถึงที่สุด ตามพระคุณทั้งหมด เรามั่นใจว่า **เราทำได้จริง ตามพระคุณทั้งหมดนี้** (เชิญมาพิสูจน์ได้เลย)

๒. เรามั่นใจว่า ผู้ที่ศึกษา และปฏิบัติธรรม ตามแบบอย่าง ข้อ ๑ จนเข้าสู่อริยมรรค อริยผล ได้แล้ว ก็จะทำให้เป็น **ประชากรไทย ประชากรโลก ที่มีคุณธรรมสูง (ใช้ใหม่)**

ผู้ที่มีคุณธรรมสูงแล้ว ย่อมมีคุณภาพสูงพอ ที่จะทำให้เกิดความสงบสันติสุขแก่ประชากรไทย และแก่ประชากรโลก ได้อย่างแท้จริง ซึ่งไม่ใช่เป็นคุณธรรม แบบ**สวมหน้ากากลวงโลก** อย่างที่ชาวโลกกำลังทำกันอยู่นี้ ที่มีแต่จะทำให้โลกเสื่อมลง เสื่อมลงไป สู่ความพินาศมากขึ้น ยิ่งขึ้น (ใช้ใหม่)

จึงขอให้ผู้มีปัญญา พิจารณาดูให้ดี ว่า **ขณะนี้** โลกกำลังเป็น
อย่างไร (สู่ความพินาศ เพราะความไร้คุณธรรม ไข้ใหม่)

๓. ช่วย **ลดภาวะ** ของคณะรัฐบาล ผู้บริหารประเทศ ที่มีความ
ต้องการให้ชาวไทย และชาวโลก มีความสงบ ร่มเย็น เป็นสุข มั่นคง
ยั่งยืน ได้มากขึ้น เพราะเมื่อประเทศไทย มีสถานศึกษาพระสัทธรรม
ตรงตามหลักพระพุทธศาสนา ที่ทำให้ชาวไทยมีคุณธรรมสูง อย่างแท้จริง
ได้แล้ว ย่อมช่วยลดภาวะอันตราย ที่จะทำให้เกิดทุกข์ เกิดโทษ
เกิดภัย ให้แก่ประเทศไทย และโลกได้ คือ :-

(๑) ลดปัญหา การคดโกง คอร์รัปชั่น ได้

(๒) ลดปัญหา ความวุ่นวายของสังคม ได้

(๓) ลดปัญหา อบายมุข และสิ่งเสพติด ได้

(๔) ลดปัญหา อาชญากรรม จาจรกรรม วินาศกรรม ได้

(๕) ลดปัญหา สุขภาพ (ที่เป็นอันตราย) ทั้งใจและกายได้

(๖) ลดปัญหามลพิษ มลภาวะ ได้

(๗) ลดงบประมาณที่สูญเปล่ากับเรื่องของคนชั่ว ให้เป็น
งบประมาณที่ช่วยให้ประชากรไทยเป็นคนดี ทำแต่เรื่องดี ๆ มีความสุข
มั่นคง ยั่งยืน ยิ่งขึ้น

(๘) ส่งเสริมให้ประชากรไทย เปลี่ยนค่านิยมจาก **เศรษฐกิจ**
แบบ GDP (Gross Domestic Production) ซึ่งจะทำให้ประเทศ
และโลกล่มสลาย เร็วขึ้น

มาเป็น**เศรษฐกิจแบบพอเพียง** ตามทฤษฎีใหม่ ของในหลวง
ร. ๙ โดยถือความสงบสุขของประชาชน เป็นสำคัญ ที่จะทำให้

ประเทศไทยสงบ สันติสุข มั่นคง ยั่งยืนด้วยตัวเอง ได้แน่นอน โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยประเทศใด แล้วประเทศไทยก็จะเป็นนางงามโลก ตามที่มีคำพยากรณ์ไว้จริง ซึ่งผู้มีปัญญาบารมีมากเท่านั้น ที่จะคิดได้

เมื่อ**ศุนย์อริยะ** เป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย และชาวโลกอย่างนี้ **ศุนย์อริยะ** จึงควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และประชาชนชาวไทย เพื่อให้ **ศุนย์อริยะ** สร้างประโยชน์แก่ประเทศไทย และชาวโลก ได้มากยิ่งขึ้น อีกต่อไป **“ท่านเห็นว่า น่าจะดีไหม”**

***** ท่านเอ๋ย** ใครที่ได้อ่านหนังสือของ**ศุนย์อริยะ**แล้ว ถ้าไม่อาจที่จะตื่นตัว อยากที่จะอ่านซ้ำอีก อยากรู้รายละเอียดยิ่งขึ้นอีก จากการอบรมที่**ศุนย์อริยะ** ถือว่า วาสนา ปัญญาบารมี ยังต่ำอยู่ ... (ตาไม่ถึงของดี)

ศาสตราจารย์ทางโลก ทุกแขนง มหาเศรษฐี ผู้บริหารประเทศ กษัตริย์ จักรพรรดิ เทวดา พรหม ผู้วิเศษใดๆ ที่ไม่รู้ความจริงนี้ ถือว่ายังเป็นผู้เขลา มีด บอด งมงาย อาภัพอยู่ ... ไม่รู้จักแม้ตัวเองว่า เราคืออะไร ... เราเป็นใคร ... เรามาจากไหน ... ขณะนี้ เราเป็นอยู่อย่างไร ... เราจะไปหาสุขที่ไหน ... อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุด ... น่าสงสารมาก

ยิ่งเมื่อท่านได้ผ่านการอบรมแล้ว ได้อ่านหนังสือของ**ศุนย์อริยะ** อีก ท่านก็จะเห็นชัดว่า **“เรานั้น โชคดีจริงๆ”** และไม่เกี่ยวกับการอ่านซ้ำๆ อีกเลย มีแต่อิมเอ็มยิ่งขึ้น สามารถ อธิบาย ขยายความ ยกตัวอย่าง เชื่อมโยง และสรุปได้ อย่างชัดเจน ทุกวรรค ทุกคำ

ผู้ที่เข้ามาศึกษาพระสัทธรรมใน**ศุนย์อริยะ** จึงต้องเป็นผู้มีวาสนา ปัญญาบารมีสูงแล้วเท่านั้น ซึ่งผู้ที่มีบุญญาบารมีสูง จะมีแรงบุญบันดาลให้ได้เข้ามาเอง ซึ่งอาจเป็นท่านด้วยก็ได้

****** ขณะนี้ **ศุภย์อริยะ** ได้สร้าง **อริยบัณฑิต** ที่เป็น **พยานธรรม** ให้เกิดขึ้นได้ เป็นจำนวนมาก และจะมากยิ่งขึ้น เป็นอัตราเร่ง เพราะ **ศุภย์อริยะ** วัตถุประสงค์ของการศึกษา จากการเกิด **อริยมรรค อริยผล** อย่างจริงจัง รอบคอบ ด้วย **สัตตสุตสน์ สัจโยชน์ ๑๐** และ **พุทธพจน์** ทั้งหมด จึงขอทำให้ท่านไปดู ไปรู้ ไปเห็น ไปพิสูจน์ได้เลย

****** **ท่านเอ๋ย** ผู้ที่มีมรรคผลของอริยะแล้ว หน้าตา ผิวพรรณ จะสว่าง ผ่องใส ดูปลอดภัย ดูมีค่า ดูสง่างาม ดูอบอุ่น มีสุขภาวะสูงสุด สามารถกล่าวธรรมได้อย่างองอาจ ดุจหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด ซ้ำให้เห็นชัด ชวนให้รับปฏิบัติ เข้าใจให้กล้า ขโลมใจให้รำเริง เป็นพยานธรรมที่น่าศรัทธา เป็นมงคลแก่ผู้ได้พบเห็น อยากเป็นเช่นนี้ด้วย **อริยะ** จึงเป็นผู้อุปการคุณแก่ญาติมิตร และสัตว์โลก ได้สูงสุด (จริงไหม)

****** ขณะนี้ **ศุภย์อริยะ** ได้อุปการะแก่ผู้ที่มีบุญญาบารมีสูง ได้เป็นจำนวนมากแล้ว

“เชิญไปดู เชิญไปพิสูจน์ให้เห็นกับตาได้เลย”

****** **ท่านเอ๋ย** บทธรรมทุกบทของศุภย์อริยะที่แสดงออกมา เป็น **อนุศาสนิปาฏิหาริย์** ตามพุทธลีลา คล้ายพุทธกาลนี้ ได้จากอริยญาณของพ่อแก้วเรา ที่สื่อมาจากองค์พระใหญ่ เพื่อบอกลูกๆ ของพ่อนะ

****** แต่ถ้าท่านอ่านเรื่องที่หมอเขียนนี้ไม่เข้าใจ ไม่ตื่นตา ตื่นใจ ที่จะเข้าไปพิสูจน์ แสดงว่า **วาสนาไม่พอ** ที่จะได้เห็นของดี ก็อย่าไปเลย เพราะของดีที่นั่น งดงาม ละเอียดลึกซึ้ง ยิ่งกว่าที่หมอเล่านี้ อีกมากนัก

****** หมอขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญบารมีที่ท่าน
ได้สั่งสมมาดีแล้ว จงปกป้องคุ้มครองท่าน ให้มีความปลอดภัย และมี
โอกาสได้ไปพิสูจน์ความจริงให้ได้โดยเร็ว เพราะความตาย ไล่หลัง
ตักหน้า อยู่ตลอดเวลา ถ้าประมาท ชะล่าใจอยู่ อาจเสียชีวิตเกิด ใน
โอกาสอันประเสริฐนี้ได้ (นำคิดใหม่)

ขอเจริญพร
คณะอริยสาธารณสุข

การรับผู้ที่จะเข้าอบรม

ท่านที่เคารพ คณะกรรมการศูนย์อริยะ เห็นว่า พระสัทธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นี้ เป็นธรรมที่สุขุม ลุ่มลึก ยิ่งนัก เป็นธรรมที่สวนกระแสโลก ผู้มีบารมีมาก มีบุญมาก มีปัญญามาก เท่านั้น จึงจะสามารถที่จะเข้าใจแจ่มแจ้งได้

เราจึงขอให้ท่าน อ่านความเห็นของผู้ที่เคยรับการอบรมมาก่อน เพื่อเป็นข้อคิด ในการที่ท่านจะตัดสินใจว่า มีคุณค่าพอที่จะอุทิศเวลาเพื่อการอบรมหรือไม่

ถ้าจะอบรม ก็ขอให้ท่านบอกเจตจำนงให้ชัดว่า ได้อ่านความเห็นของผู้ที่เคยอบรมแล้ว รู้สึกสนใจอย่างไร จึงได้ตัดสินใจขออบรม

แม้ผู้ที่ได้อบรมแล้ว เมื่อต้องการอบรมต่อ ก็ขอให้แจ้งเจตจำนงที่ต้องการอบรมต่ออีกด้วย ทุกครั้ง

เราจะไม่ขอรับผู้ที่ไม่แสดงเจตนาขออบรมจากใจจริงของตนเอง เพราะจะไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร และไม่คุ้มกับการช่วยเหลือของเรา

เพราะที่นี่ อบรมให้ฟรี โดยไม่หิวศรัทธา ไม่หิวชื่อเสียง ไม่หิวจำนวนผู้อบรม ไม่หิวเงิน แต่เชิญมาพิสูจน์

สำหรับผู้มีเจตนาที่จะอบรมจริงๆ

เรายินดีต้อนรับทุกท่าน อย่างอริยญาติ

สัมมาทิฏฐิ

ใจ เท่านั้น ที่มีอยู่จริง.... สิ่งเกินกว่าใจ ไม่มีอยู่จริง
ชีวิตและโลกทั้งปวง ไร้สาระ.... นิพพาน เท่านั้น ประเสริฐสุด

- ** ศูนย์อริยะ ไม่ทิวชื่อเสียง เกียรติคุณ ศรัทธา ลาก สักการะ การสรรเสริญใด ๆ ...
- ** ศูนย์อริยะ ไม่ศึกษาเพียงแค่ ให้มีศีล สมาธิ ฌาน ญาณ อภิญญา ...
 - ไม่ปรารถนาความเป็น ครู อาจารย์ เจ้าสำนัก เจ้าลัทธิ ...
 - ไม่ปรารถนาให้เขาเห็นว่า “เราดีเด่นเช่นนี้”....
- ** ศูนย์อริยะ ศึกษา เพื่อการรู้จริง รู้ยิ่ง
 - เพื่อความเบื่อหน่าย เพื่อคลายกำหนด
 - เพื่อสิ้นอาสวะ เพื่อความวิมุตติ
 - เพื่อความวิสุทธึ์ เพื่อนิพพาน
- ** ศูนย์อริยะ ยินดีเชิญพุจฉุจน์ ได้ตลอดเวลา....

